

Πνευματικές οντότητες, Γραφές και χρήσιμα συμπεράσματα.

Στους πιστούς είναι πολύ γνωστό ότι υπάρχουν και άλλα όντα εκτός των ανθρώπων, τα οποία αναφέρονται στις Άγιες Γραφές. Αν επιμείνουμε περισσότερο σε όσα διδασκόμαστε απ' αυτές και όσα μας επεξηγούν οι Άγιοι της Εκκλησίας, με τη γνώση που θα αποκτήσουμε θα φανερωθούν αυτόματα πολλά χρήσιμα συμπεράσματα. Θα συνειδητοποιήσουμε το βάθος της εννοίας του χρόνου στις Άγιες Γραφές, κατά κάποιον τρόπο θα προσεγγίσουμε τον πνευματικό κόσμο και τα γνωρίσματά του που είναι χρήσιμο να ξέρουμε, και να μην τα μπερδεύουμε με επιπόλαια, προερχόμενα από παγανιστικές αντιλήψεις. Το κάνουμε αυτό, και θα διερευνήσουμε μετά αν τα όντα των Γραφών έχουν σχέση με τους αποκαλούμενους «εξωγήινους». Στη συνέχεια θα δούμε ότι κατ' επέκταση μπορούμε να ερευνήσουμε αν υπάρχουν άλλα όντα μη αναφερόμενα στις Γραφές, χωρίς να ξεφύγουμε όμως από το πνεύμα της Αληθείας των Γραφών. Είναι κάποια από αυτά οι

«εξωγήινοι»; Προέρχονται από αυτά τα «UFO»;

Όλα τα όντα που αναφέρονται στις άγιες Γραφές, διδασκόμαστε ότι έχουν δημιουργηθεί από τον Θεό που είναι δημιουργός κάθε κτίσεως, ορατής και αόρατης.

Η κτίση που δεν μπορεί ποτέ να γίνει ορατή με ανθρώπινο μάτι και γενικότερα με κάθε αίσθηση, όχι μόνο άμεσα αλλά και έμμεσα με υποβοηθητικά όργανα, ονομάζεται αόρατη¹. Ονομάζεται και νοερά γιατί είναι σαν το νοερό μέρος της ψυχής μας, και πνευματική διότι είναι πολύ λεπτότερη από την κτίση στην οποία ζούμε, όπως ο αέρας (που λέγεται και πνεύμα) είναι μέσα στην ορατή κτίση πολύ λεπτότερος σε σχέση με την υπόλοιπη ύλη. Στην σύγχρονη εποχή θα μπορούσαμε να την αποκαλούμε και ενεργειακή, επειδή ακριβώς η ενέργεια είναι πολύ λεπτότερη από την ύλη, αν και τα δύο αυτά, αέρας και ενέργεια, είναι του δικού μας υλικού κόσμου, ενώ η κτίση για την οποία μιλάμε δεν ανήκει στον κόσμο αυτό.

Προτιμούμε να ονομάζουμε την μη υλική κτίση με τους παραδοσιακούς όρους «νοερά» ή «αόρατη» ή «πνευματική».²

¹ Έτσι η αόρατη για την φυσική επιστήμη κτίση είναι διαφορετική από την αόρατη κατά τη Θεολογία. Στη Φύση μπορούμε να ξέρουμε κάποιες λεπτομέρειες της που είναι «ορατές» άμεσα, αλλά άλλες είναι δυνατόν να είναι άγνωστες, όπως τώρα η «σκοτεινή ύλη και ενέργεια», που αύριο μπορεί να είναι και γνωστές και ορατές μέσω μηχανικών οργάνων. Η αόρατη φύση όμως κατά τη Θεολογία είναι αδύνατον να γίνει με οποιοδήποτε φυσικό ή μηχανικό τρόπο ορατή διότι ακριβώς βρίσκεται πέρα από τα όρια του υλικού κόσμου. Κατά τον άγιο Νεκτάριο η απάντηση στο ερώτημα «τι καλείται κόσμος;» είναι: «**Κόσμος καλείται το σύνολον της δημιουργίας, ένεκα της τάξεως και αρμονίας της επικρατούσης εν αυτή. Διαιρείται δε η δημιουργία εις τον ορατόν και τον αόρατον κόσμον, και ορατός μεν κόσμος εστίν η ένυλος φύσις, αόρατος δε κόσμος εστίν η άυλος φύσις, ήτοι οι άγγελοι και η ψυχή του ανθρώπου**». Σύμφωνα με αυτόν τον ορισμό, η αόρατη (θεολογικά) κτίση είναι μέρος της Δημιουργίας, κατασκεύασμα του Δημιουργού, αλλά εκτός των ορίων του υλικού κόσμου.

² Εφόσον βεβαίως κατανοούμε όπως είπαμε πριν, και θα εξηγήσουμε περισσότερο κατόπιν, ότι οι ονομασίες αυτές μας κάνουν να αντιληφθούμε άλλο κόσμο πέρα από τα όρια του κόσμου που μας

Η προσέγγιση του άλλου κόσμου γίνεται όχι με εργαστηριακή έρευνα αλλά με **αποκάλυψη**, που μπορεί να γίνει αντικείμενο μελέτης από τη Θεολογία, η οποία για το λόγο αυτό έχει διαφορετική οριοθέτηση από τις κοσμικές επιστήμες. Η αποκάλυψη γίνεται με το θέλημα του Θεού κατά διαφόρους τρόπους, **άμεσα** οπότε βιώνουμε πνευματικές καταστάσεις όπως ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος αναφέρει στην Αποκάλυψη «εγενόμην εν πνεύματι», ή **έμμεσα** συνηθέστερα μέσω των προφητών. Οι προφήτες περιγράψανε την δημιουργία της υλικής αυτής κτίσης, όπως ο Μωυσής στην Γένεση, αλλά αναφέρθηκαν και στην ύπαρξη πνευματικής. Η δυνατότητά μας να βιώνουμε πνευματικές καταστάσεις είναι συνέπεια του γεγονότος ότι είμαστε όχι μόνο υλικά αλλά και πνευματικά όντα, επειδή δημιουργηθήκαμε με ψυχή (πνεύμα) εκτός από σώμα. «...Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν, άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς» (Γεν. 1,27). Και **«...έπλασεν ο Θεός τον άνθρωπον, χουν από της γης, και ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής, και εγένετο ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν»** (Γεν. 2,7). Δημιουργήθηκε δηλ. ο άνθρωπος έτσι, ώστε αν και κατά το σώμα πλάσθηκε από τη Γη, κατά την ψυχή του να προέρχεται κατ' ευθείαν από τον Δημιουργό, να είναι μια ζωντανή εικόνα του ζώντος Θεού, για να συνδέεται μαζί Του με τις δυνάμεις της «ζώσας ψυχής» του, ελκόμενος διαρκώς προς Αυτόν, τελειούμενος και μοιάζοντας κατά πνεύμα (στις αρετές της ψυχής) όλο και περισσότερο στον Δημιουργό.

Ο προφήταναξ Δαυΐδ αποκαλύπτει τη μεγαλειώδη δύναμη του Θεού που απλώνει τον Ουρανό από πάνω μας με την ευκολία που στήνεται μια πρόχειρη σκηνή (ο εκτείνων τον ουρανό ωσει δέριον), αλλά και ότι ο ίδιος είναι ο Δημιουργός των πνευματικών οντοτήτων, που επειδή αποστέλλονται για να μας αναγγείλουν τη βουλή Του ονομάζονται συνηθέστερα άγγελοι: «ο ποιών (Θεός) τους αγγέλους αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα» (Ψαλμ. 103).

Από τον **Ιώβ** συμπεραίνεται, από όσα του αποκαλύπτει ο Θεός, ότι προϋπήρχαν οι άγγελοι της υλικής αυτής κτίσεως, ή τουλάχιστον της δημιουργίας των άστρων, και ότι με τη δημιουργία τους πολύ χάρηκαν και Τον εδοξολόγησαν: **«ότε εγενήθησαν άστρα, ήνεσάν με φωνή μεγάλη πάντες άγγελοί μου»** (Ιώβ 38,7).

Ο **Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός** θεωρεί μαζί με τον **Άγιο Γρηγόριο το Θεολόγο** ότι οι άγγελοι δημιουργήθηκαν από το Θεό «προ πάσης κτίσεως». Διότι ως λέγει έπρεπε πρώτα να γίνει η κτίση των αγγέλων, που έχουν νοερά (πνευματική) φύση, και μετά να δημιουργηθεί η αισθητή κτίση, και τότε από τις δύο αυτές να δημιουργηθεί ο άνθρωπος από το Θεό, που είναι ο Δημιουργός³ όλων. Την Δημιουργία των αγγέλων πριν τον υλικό κόσμο διδάσκει και ο **Μέγας Βασίλειος**⁴. Και θεωρεί την τότε κατάσταση **«υπέρχρονο, αιωνία, αΐδιο»**, δηλ. χωρίς αισθητό

περιβάλλει, πέρα από οτιδήποτε θα μπορούσε ποτέ να ανακαλύψουν οι κοσμικές επιστήμες. Αν για παράδειγμα βρεθούν από την επιστήμη, νέες διαστάσεις, νέα σωματίδια, νέες ιδιότητες του χωροχρόνου, άλλες μορφές ενέργειας κλπ, όλα αυτά θα ανήκουν στον κόσμο μας.

³ «Εγώ δέ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ συντίθεμαι· ἔπρεπε γάρ πρῶτον τὴν νοερὰν οὐσίαν κτισθῆναι καὶ οὕτω τὴν αισθητὴν καὶ τότε ἐξ ἀμφοτέρων τὸν ἄνθρωπον». (Εκδ. ἀκριβῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, περὶ Ἀγγέλων).

⁴ Ἦν τις πρεσβυτέρῳ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως κατάστασις ταῖς ὑπερκοσμίοις δυνάμεσι πρόπουσα, ἢ **υπέρχρονος, ἢ αἰωνία, ἢ αἶδιος**. Δημιουργήματα δὲ ἐν αὐτῇ ὁ τῶν ὅλων κτίστης καὶ δημιουργὸς ἀπετέλεσε, **φῶς νοητὸν** πρόπον τῇ μακαριότητι τῶν φιλοῦντων τὸν Κύριον, τὰς λογικὰς καὶ ἀοράτους φύσεις, καὶ **πᾶσαν τὴν τῶν νοητῶν διακόσμησιν**,

χρόνο. Επίσης χαρακτηρίζει «**φως νοητόν**» τους αγγέλους, αλλά και τον διάκοσμο μέσα στον οποίο ζουν, ο οποίος και αυτός είναι, για τους (παραμένοντες) αγαθούς ασωμάτους, φωτεινός.

Για να δημιουργηθούν οι αγγελικές τάξεις έπρεπε πρώτα να δημιουργηθεί ο ατελεύτητος επτασήμαντος (ή επταδικός) χρόνος, οι αιώνες κατά τον άγιο Ανδρέα τον δια Χριστόν Σαλό, ο οποίος μάλιστα θεωρεί την **ίδια την ουσία του χρόνου σαν πνεύμα**⁵. Με αυτό σαν με ύλη, μας λέει, κτίσθηκαν τα τάγματα των ασωμάτων δυνάμεων, και μέσα σ' αυτόν ζουν οι πνευματικές οντότητες και βέβαια και η ψυχή μας.

Στην γενική ονομασία άγγελοι, ή και ασώματοι επειδή δεν έχουν υλικό σώμα όπως εμείς οι άνθρωποι, περιλαμβάνονται εννέα τάξεις κατά τον Αρεοπαγίτη Διονύσιο: **Τα εξαπτέρυγα Σεραφείμ, πολυόμματα Χερουβείμ, Θρόνοι, Κυριότητες, Δυνάμεις, Εξουσίες, Αρχές, Αρχάγγελοι και Άγγελοι**. Όλες αυτές οι πνευματικές οντότητες δεν ανήκουν στον κόσμο που ζούμε σωματικά, ο οποίος ξεχωρίζει για τον σύνθετο χαρακτήρα του και τις μεταβολές που διαρκώς λαμβάνουν χώρα σ' αυτόν. Οι μεταβολές αυτές που σχετίζονται με τις μηχανικές κινήσεις που παρατηρούνται γύρω μας, κυρίως των ουρανίων σωμάτων, και ιδιαίτερα του ήλιου και της σελήνης, μας προσδίδουν την αίσθηση του χρόνου. Για το λόγο αυτό τάχθηκαν από το Θεό τα δύο αυτά ουράνια σώματα (ή φωστήρες) να είναι «εις σημεία και εις καιρούς και εις ημέρας και εις ενιαυτούς» (Γέν. 1,14) εκτός από φωτισμός και διάκοσμος. Δηλ. να καθορίζουν το χρόνο, ορίζοντας μονάδες και ποσότητες μέτρησής του με την κίνησή τους.

Οι πνευματικές όμως οντότητες είναι απλές κατά την ουσία τους, δηλ. δεν έχουν όπως τα υλικά σώματα διαστάσεις μήκους, πλάτους και ύψους⁶, και δεν αποτελούνται από ύλη

όσα τὴν ἡμετέραν διάνοιαν ὑπερβαίνει, ὧν οὐδὲ τὰς ὀνομασίας ἐξευρεῖν δυνατόν. (Μεγ. Βασιλείου, Εξαήμερος)

⁵ «Πρῶτον μὲν ἐνενόησεν ὁ Ὑψιστος τοῦ συστήσασθαι τὸν κόσμον καὶ εἶπε **«γενηθήτωσαν αἰῶνες»** καὶ παραχρῆμα παρέστησαν... **ἡ δ' οὐσία αὐτῶν πνεῦμα ἔνι** (ἔνεστι - ὑπάρχει) πολύμορφον καὶ θαυμαστόν ἐπτά σημείοις στασιοδρομούμενον. Ἐπὶ τούτοις ἔλαβον νοῖ, οἱ τέ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄνθρωποι... Δημιουργήσας γάρ τὸ πολύμορφον πνεῦμα τῶν αἰώνων, ἀπ' αὐτοῦ ἔλαβε καθάπερ ἀπὸ τῆς γῆς τὸ σῶμα καὶ τὰς ἀχράντους καὶ παναγίας δυνάμεις τῶν οὐρανίων δυνάμεων ἀπὸ καταστάσεων ἐδημιούργησεν. (Αγιορείτικη Βιβλιοθήκη) Ἀπὸ τῆ φύση του εἶναι επομένως δημιουργημένος αἰώνιος καὶ ατελεύτητος ὁ χρόνος μέσα στον οποίο ζουν οἱ αἰώνιες (κατὰ χάριν Θεοῦ) δημιουργημένες πνευματικές οντότητες, καθὼς καὶ ἡ ἀθάνατη ψυχή μας, ἀλλὰ καὶ εκτυλίσσεται με μίᾳ επταδικότητᾳ που αποδόθηκε ἀπὸ τον ψαλμωδὸ στο **«ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε»** (ψαλ. 118,σ.164). Ὅσοι ασχολοῦνται με τὴν θεωρητικὴ Φυσικὴ μπορεῖ να ωφεληθῶν ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψη αὐτὴ στο υλικὸ πεδίο, διότι ἀπεικονίζεται ὄχι ἀπλῶς ἡ συνάφεια χώρου καὶ χρόνου (πχ του Μινκόφσκι που χρησιμοποίησε ὁ Αἰνστάϊν στη θεωρία του) ἀλλὰ **ἡ υπεροχὴ του χρόνου ὡς πρὸς τὶς ἄλλες διαστάσεις**. Καὶ γιὰ μας τοὺς Χριστιανούς εἶναι σημαντικό να μὴν χάνουμε χρόνο σε μάταια πράγματα, ὅταν ξέρουμε ὅτι αὐτὸς εἶναι πολυτιμότερος τῶν ἄλλων υλικῶν διαστάσεων. -Το ξέρουν καὶ οἱ τραπεζίτες!- (Φεΐδου χρόνου ἔλεγον καὶ οἱ ἀρχαῖοι).

⁶ Ὁ δὲ ἄγγελος σωματικῶς μὲν ἐν τόπῳ οὐ περιέχεται ὥστε τυποῦσθαι καὶ σχηματίζεσθαι, ὅμως λέγεται εἶναι ἐν τόπῳ διὰ τὸ παρεῖναι νοητῶς καὶ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν καὶ μὴ εἶναι ἀλλαχοῦ. (Ιωάννης ὁ Δαμασκηνός, περὶ τόπου Θεοῦ καὶ ὅτι μόνον τὸ θεῖον ἀπερίγραπτον)

που όσο μικρή σε ποσότητα κι αν είναι, συντίθεται από διάφορα στοιχεία, ή σωματίδια και υποσωματίδια όπως συμβαίνει με τα αντικείμενα του κόσμου μας. Οι άγγελοι λόγω των μηδενικών διαστάσεών τους μπορούν να παρασταθούν σαν σημεία όσον αφορά το μέγεθός τους στον κόσμο αυτό, και λόγω της απλότητός της η ουσία τους να αντιστοιχηθεί με ενέργεια που, για την ισχύ της και την καταλληλότητά της στην θερμή υπακοή των προσταγμάτων του Θεού, είναι κατά τη Γραφή σαν πύρινη φλόγα⁷ (... και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα).

Η ενέργεια στον κόσμο μας είναι, κατά τη Φυσική, διαφόρων ειδών, όπως κινητική, δυναμική, θερμική, πυρηνική κλπ και είναι αλληλένδετη με τα (τέσσερα) είδη των δυνάμεων της Φυσικής⁸ (ηλεκτρομαγνητικές, ασθενείς ατομικές στην περιφέρεια και ισχυρές στον πυρήνα των ατόμων, και τέλος βαρυτικές δυνάμεις). Στην πραγματικότητα δηλαδή, ακόμη και η ενέργεια στον κόσμο μας είναι σύνθετη, το συνολικό αποτέλεσμα επί μέρους ενεργειών. Αλλά στην περίπτωση της ουσίας των Αγγέλων δεν υπάρχει σύνθεση ούτε αν θεωρήσουμε την ουσία τους σαν κάποιο είδος ενέργειας. Δηλ. ακόμη και τότε έχουμε πλήρη υπέρβαση των συμβαινόντων στον κόσμο μας ακόμη και στην πιο εξαυλωμένη κατάστασή του, την ενεργειακή. Μιλάμε λοιπόν για **κατάσταση ύπαρξης των αγγέλων τελείως έξω από τα όρια του σύνθετου κόσμου μας**, ο οποίος διαρκώς βρίσκεται σε κίνηση σύνθεσης και αποσύνθεσης.

Παρόλα αυτά οι άγγελοι δηλ. τα πνευματικά όντα στα οποία συνήθως αναφερόμαστε με αυτή τη γενική ονομασία «άγγελοι», είναι κτίσματα του ίδιου με μας Δημιουργού, ο οποίος είναι ο μόνος αληθινά άυλος και ασώματος και γενικά ο μόνος ο οποίος κατά τη φύση (ή ουσία Του) είναι **τελείως έξω από οτιδήποτε υπάρχει στη Δημιουργία και από οποιαδήποτε λογική ή αναγκαιότητα υφίσταται μέσα σ' αυτή**, διότι Αυτός παρήγαγε τα πάντα εκ του μηδενός εις το «είναι» από αγαθή διάθεση και μόνο. Είναι ανόητο επομένως να ψάχνουμε με τη λογική του κτιστού κόσμου, όχι μόνο των ανθρώπων αλλά και των αγγέλων, για το «πώς» υπάρχει ο Θεός ή το ακόμη ανοητότερο αν κάποιος τον «έφτιαξε» και ποιος! Αυτά τα ερωτήματα μπορούν να τεθούν μόνο για πράγματα μέσα στον κτιστό κόσμο, όχι για ότι βρίσκεται πιο πέρα ακόμη και από τη δυνατότητα της νόησής μας, και μάλιστα της φαντασίας μας η οποία, επειδή τυπώνει μορφές, είναι εντελώς ακατάλληλο όργανο για να προσεγγίσουμε τον Θεό.

Και αν ο Απόστολος που ανέβηκε στον τρίτο Ουρανό άκουσε ρήματα που δεν μπορούν να λεχθούν σε μας, για την καθ' υπερβολήν ανωτερότητα της πνευματικής αίσθησης και γνώσης στην κατάσταση εκείνη σε σχέση με την δική μας την ανθρώπινη, πόσο μάλλον είναι πέρα από κάθε κατανόηση Αυτός που είναι έξω από κάθε κτίση, υλική και πνευματική. Γι αυτό οι Πατέρες θεωρούν ότι παρά την εις τους αιώνας διαρκή τελείωση των Αγίων στην γνώση του Θεού, η ουσία Του θα παραμείνει εντελώς ακατανόητη και βεβαίως απερίγραπτη.

Περιγραπτόν λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός είναι ότι μπορεί να βρίσκεται σε κάποιο

⁷ Αυτό υποστηρίζεται και από τον άγιο Ιωάννη το Δαμασκηνό: «Αὐτός (ο Θεός) τῶν ἀγγέλων ἐστὶ ποιητὴς καὶ δημιουργὸς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν αὐτούς, κατ' οἰκείαν εἰκόνα κτίσας αὐτούς φύσιν ἀσώματον, οἷόν τι πνεῦμα ἢ πῦρ ἄυλον, ὡς φησὶν ὁ θεῖος Δαυὶδ· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ (5) πυρὸς φλόγα,» τὸ κοῦφον καὶ διάπυρον καὶ θερμὸν καὶ τομώτατον καὶ ὀξὺ περὶ τὴν θείαν ἔφεσίν τε καὶ λειτουργίαν διαγράφων καὶ τὸ ἀνωφερὲς αὐτῶν καὶ πάσης ὑλικῆς ἐννοίας ἀπηλλαγμένον. (Περὶ ἀγγέλων).

⁸ Δείτε και τα γραφόμενα για το λογότυπο του CERN: http://www.imdleio.gr/diaf/2008/15_CERN_logo.pdf

τόπο ή χρόνο ή έστω απλώς **να αντιλαμβανόμαστε** ότι κάπου κάπως περιλαμβάνεται⁹. Απερίγραπτο είναι ότι δεν περιέχεται σε κάποια από τις προηγούμενες κατηγορίες. Και άρα μόνο ο Θεός ο οποίος κατά τη φύση του βρίσκεται έξω από κάθε χώρο και χρόνο και από κάθε δυνατότητα αντίληψης είναι ο αληθινά απερίγραπτος.

Ο Θεός είναι ο μόνος άχρονος κατά κυριολεξίαν, διότι δεν υπόκειται στο χρόνο που ο ίδιος δημιούργησε για τα κτιστά όντα. **Και ο χρόνος είναι δύο ειδών**. Ο χρόνος που εξαρτάται από μεταβολές και κινήσεις σωμάτων, που είναι ο χρόνος του κόσμου μέσα στον οποίο ζουν οι άνθρωποι σωματικά, και ο χρόνος των πνευματικών οντοτήτων ο οποίος καθορίζεται από την εναλλαγή πνευματικών καταστάσεων. Αυτές οφείλονται είτε στο ίδιο το πολύμορφο, επταδικό στη βάση του, ποιόν του χρόνου (που διαφοροποιεί και τον φωτεινό αλλά νοητό διάκοσμο μέσα στον οποίο ζουν οι ασώματοι), είτε στα προστάγματα του Θεού και τις λειτουργικές ανάγκες των αγγέλων, που οδηγούν σε προσωπικές ή γενικότερες μεταβολές όπως όταν λ.χ. άλλοτε οι άγγελοι προσεύχονται στον Ουρανό, άλλοτε αποστέλλονται στη Γη για να βοηθήσουν τους πιστούς, άλλοτε επεμβαίνουν κατά το πρόσταγμα του Θεού στη Φύση είτε ευεργετώντας, είτε παιδεύοντας τους ανθρώπους, όπως βλέπουμε στην Αποκάλυψη κλπ. **Ο πνευματικός χρόνος δημιουργήθηκε να είναι ατελεύτητος και αιώνιος**, διότι συνοδεύει στην αιωνιότητα τα (κατά χάριν) αιώνια πνευματικά όντα.

Δεν υπάρχει μηχανικός χρόνος γιαυτά, ενώ όταν πρόκειται για καταστάσεις υπηρεσίας στους ανθρώπους γνωρίζουν και προγνωρίζουν μάλιστα με τη χάρη του Θεού και τον κοσμικό - μηχανικό χρόνο μεταξύ των γεγονότων. Το βλέπουμε αυτό στις αποκαλύψεις που κάνουν οι άγγελοι στους προφήτες, όπως ο Αρχάγγελος Γαβριήλ στον προφήτη Δανιήλ. Μόνο την ημέρα και ώρα της Δευτέρας Παρουσίας απέκρυψε από τους αγγέλους, όπως και από τους ανθρώπους, ο Θεός¹⁰. Οι άγγελοι δεν μπορούν να βρίσκονται και να δρουν σε διαφορετικά μέρη συγχρόνως. Μόνο ο Θεός μπορεί και δρα με διάφορους τρόπους σε όλη την κτίση συγχρόνως, και μόνο αυτός έχει τελεία γνώση της ιστορίας, παρελθόντος, παρόντος και μέλλοντος.

Παρόλο που ο κοσμικός χρόνος που κυλάει μέσα στην υλική δημιουργία, είναι άλλης ποιότητας από το χρόνο των πνευματικών γεγονότων, και παρόλο που η αντίληψις του κοσμικού χρόνου μπορεί να είναι υποκειμενική, διαφέρουσα από τόπο σε τόπο ή σε σχέση με την κατάσταση κίνησης κάποιου συστήματος, εν τούτοις, **θεολογικά μας αποκαλύπτεται ότι υπάρχει (έμμεση) σύνδεση μεταξύ των**.

Η σύνδεση (που μας **αποκαλύπτεται** διότι είναι αδύνατη κοσμικού τύπου έρευνα) **δεν είναι άμεση**, όπως πχ η σύνδεση φυσικών ποσοτήτων που είναι εξαρτημένες μαθηματικά μεταξύ των. Και είναι ευνόητο και αναμενόμενο, διότι τα πνευματικά είναι αδιάστατα και μη μετρήσιμα με φυσικά μέσα, μόνο νοερά θεωρούνται και αξιολογούνται. Αν δεν το κατανοήσουμε

⁹ Περιγραπτόν έστι τὸ τόπων ἢ χρόνων ἢ καταλήψει περιλαμβανόμενον, ἀπερίγραπτον δὲ τὸ μηδενὶ τούτων περιεχόμενον. Ἀπερίγραπτον μὲν οὖν μόνον έστὶ τὸ θεῖον ἄναρχον ὄν καὶ ἀτελεύτητον καὶ πάντα περιέχον καὶ μηδεμιᾶ καταλήψει περιεχόμενον· μόνον γὰρ έστιν ἀκατάληπτον καὶ ἀόριστον, ὑπ' οὐδενὸς γινωσκόμενον, αὐτὸ δὲ μόνον έαυτοῦ θεωρητικόν.

¹⁰ «Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ μου μόνος». (Ματθ. Κδ-36) Για την πνευματική του ερμηνεία διαβάστε στις επόμενες σελίδες.

πέφτουμε στη συνηθισμένη **παγανιστική πλάνη** όσων “υπολογίζουν” πχ από τα άστρα και τις τροπές του χρόνου στο ζωδιακό κύκλο τα μελλοντικά καλά ή κακά πνευματικά γεγονότα. Προβλέπουν νέα “πνευματικότητα” επειδή θα μπορούμε στην εποχή του υδροχόου, μείωση της επιρροής του Χριστιανισμού τα χρόνια αυτά διότι “περνάει” η εποχή του ζωδίου των ιχθύων κλπ. Θέλουν να αγνοούν το λόγο του Κ. Ιησού Χριστού που, αλάνθαστα όπως πάντα, διαβεβαιώνει ότι η γενιά αυτή των Χριστιανών δεν θα παρέλθει πριν να γίνουν όλα όσα είπε¹¹, μεταξύ των οποίων είναι τα περί της Συντελείας και Κρίσης ζώντων και νεκρών.

Μια μοντέρνα έκδοση της πλάνης αυτής είναι η **αναζήτηση «κώδικα» της Βίβλου**, που στηρίζεται σε μαθηματική επεξεργασία του βιβλικού κειμένου, συνήθως μέσω πολύ-διαφημιζόμενης χρήσης ισχυρών ηλεκτρονικών υπολογιστικών συστημάτων, προκειμένου να εντοπισθούν σημαντικά καλά ή άσχημα μελλοντικά γεγονότα... Πρέπει να σημειωθεί ότι ο τρόπος που αντιμετωπίζεται η Δημιουργία από τους “προφήτες” αυτού του είδους είναι πολύ στενόμυαλος. Ο Δημιουργός δεν λαμβάνεται υπ’ όψιν σαν ΖΩΝ και συμμετέχων στην τελείωση του Δημιουργήματός του, αλλά ή δεν αναφέρεται καθόλου, ή θεωρείται ότι μόνο έδωσε την αρχική κίνηση και ζωή στο σύμπαν και μετά το άφησε μόνο του στην τύχη του¹². Σ’ αυτή την περίπτωση η τύχη αποκτάει μεγάλη σημασία γι αυτούς, αλλά αυτό οφείλεται στην άγνοιά τους.

Έχουν, θα λέγαμε σήμερα, ένα παιδαριώδες μοντέλλο της Δημιουργίας στο μυαλό τους, που τους αφήνει ελάχιστα αν όχι μηδενικά περιθώρια σκέψης. Προσπαθούν, για να εκφρασθούμε διαφορετικά, μέσα από το γράμμα των Γραφών χωρίς να αντλήσουν πνευματική ωφέλεια, να αποκτήσουν μόνο κάποιο υλικό κέρδος. Η θρησκευτικότητά τους μένει στο υλικό πεδίο, η πίστης τους είναι χωμάτινη, γιαυτό ακριβώς σκοντάφτουν στην κατανόηση των Γραφών. Πως μπορούν να πάρουν πληροφορία μόνο από το γράμμα των Γραφών χωρίς να τους φωτίσει το Πνεύμα; Μένοντας στον υλικό τρόπο σκέψης, δεν μπορούν από τις άγιες Γραφές να δεχθούν Θείο φωτισμό. Το γράμμα τότε γίνεται **λίθος προσκόμματος**, που μπορεί μέχρι και να σκοτώσει πνευματικά¹³ (παραδίδοντάς τους στους δαίμονες) όσους εμμείνουν στην ασεβή προσέγγιση των θείων λόγων.

Παρά το ότι ο ίδιος ο Κύριος και οι Απόστολοι μιλάνε απλά, μας παραδίδουν πολύ υψηλά νοήματα. Όταν ο Πέτρος μας εξηγεί ότι: **«ότι μία ημέρα παρά Κυρίου είναι σαν χίλια έτη, και χίλια έτη ως ημέρα μία»**¹⁴ μας μαθαίνει ότι ο χρόνος χειρίζεται από τον Κύριο για την

¹¹ «Αμήν λέγω υμίν, **ου μη παρέλθῃ ἡ γενεά αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται**. ο ουρανός και η γη παρελεύσονται, οι δε λόγοι μου ου μη παρέλθωσι». (Ματθ. Κδ-34).

¹² Οι Χριστιανοί ξέρουμε από τον ίδιο τον Κύριο, όπως έλεγε στους Ιουδαίους, ότι ο Θεός συνεχίζει να εργάζεται: «Ο Πατήρ μου έως ἄρτι εργάζεται καγὼ εργάζομαι» (Ιω. 5,17).

¹³ **«τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτέννει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ»**. (Β Κορ. 3,6) Επειδή τα πνευματικά εικονίζονται και στα υλικά, μπορεί κάποιος που ερευνά με γήινα ενδιαφέροντα τις Γραφές να ανακαλύψει κάποιες ωφέλιμες κατά το σκεπτικό του εξεικονίσεις των λόγων της Βίβλου. Αυτό πχ συνέβη σε ένα μηχανολόγο της NASA που εφεύρε από το όραμα του Ιεζεκιήλ, τους τροχούς της σεληνακάτου. Αλλά όποιος δελεάζεται από την υλική πλευρά των ωφελειών της Βίβλου, συνήθως προσκολλάται μόνο σ’ αυτές, δηλ. του γίνονται **λίθος προσκόμματος** στην πνευματική του πορεία.

¹⁴ «Ἐν δὲ τούτῳ μὴ λανθανέτω ὑμᾶς (μη σας διαφεύγει), ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία, οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς

πνευματική μας ωφέλεια, όπως λέει στην συνέχεια, και δεν είναι ο χρόνος για το Θεό μια ποσότητα μεγάλη (η μία ημέρα ίση με χίλια χρόνια), γιατί αν τα πνευματικά γεγονότα τρέχουν γρήγορα όπως τώρα που πλησιάζουμε τη συντέλεια (και αυξάνει τάχιστα η κακία των πολλών, όπως βέβαια και η αρετή των ολίγων), τότε **μπορεί να αντιστοιχεί, αντίστροφα, η μία ημέρα ως χίλια χρόνια!** Για τον Θεό τον ίδιο δεν υπάρχει χρόνος, όπως μάθαμε από τους Πατέρες, γιατί ο χρόνος είναι κτίσμα του Θεού, και ο γήινος, και ο ουράνιος (ο πνευματικός χρόνος).

Η σύμπλεξη του πνευματικού χρόνου με τον γήινο είναι αποτέλεσμα του ότι μέσα στην διάρκεια του δεύτερου εκτυλίσσονται πνευματικά γεγονότα. Επειδή ακριβώς τα γεγονότα που πράττομε σαν άνθρωποι στο υλικό πεδίο μπορούν να είναι αγαθά ή πονηρά, ανάλογα προς την αγαθή ή πονηρή διάθεση της ψυχής μας, έπεται ότι υπάρχει μέσα στον χρόνο που αντιλαμβανόμαστε να κυλάει όσο ζούμε στον υλικό κόσμο, και ο «πνευματικός» χρόνος, δηλ. αυτός των πνευματικών γεγονότων, ή πνευματικών εμπειριών. Διότι οι καλές μας ή κακές πράξεις είναι πνευματικά γεγονότα. Βέβαια ανάμεσα στα πνευματικά γεγονότα συμβαίνει να περάσει κοσμικός χρόνος στον οποίο ή δεν πράττουμε κάτι ή αυτό που πράττουμε έχει λίγη πνευματική βαρύτητα, πχ κοιμώμαστε ή τρώμε ή κάνουμε μια τυπική εργασία. Αν είχαμε αδιάλειπτη προσευχή θα εκμεταλευόμασταν πλήρως το χρόνο, ομοιάζοντας στους αγγέλους.

Τον πνευματικό χρόνο τον αναφέρουν οι Γραφές και κυρίως σ' αυτόν εστιάζονται. Αυτά που προηγουμένως μάθαμε από τον Απόστολο Πέτρο, είναι ακριβώς μια αναφορά στον πνευματικό χρόνο, και στην χρησιμοποίησή του από το Θεό για να ευρεθούμε τελικά αναχωρώντας από τον κόσμο αυτό σε κατάσταση μετανοίας και αρετής. Στο «τι θα γίνει το 2012» είχαμε αναφέρει ότι η Γραφή αν και κάνει λόγο κάποιες φορές για χρόνους και καιρούς, εν τούτοις δεν αναφέρεται σε συνηθισμένα χρόνια και εποχές, αλλά όπως λέγει **ο Μέγας Βασίλειος σε «διαστήματα γνώσεως»** (προς Ευστάθιον, 8η επιστ.). Και είναι διαστήματα γνώσεως αυτά της βίωσης πνευματικών γεγονότων - εμπειριών. Στο εδάφιο: **«οι μιν ουν συνελθόντες επηρώτων αυτόν λέγοντες. Κύριε, ει (μήπως) εν τω χρόνω τούτω αποκαθιστάνεις την βασιλείαν τω Ισραήλ;** είπε δε προς αυτούς. **ουχ υμών έστι γνώναι χρόνους ή καιρούς ους ο Πατήρ έθετο εν τη ιδία εξουσία»** (δεν είναι στην δικαιοδοσία σας να γνωρίζετε χρόνους και καιρούς τους οποίους ο Πατήρ έθεσε υπό την ιδική του εξουσία) (Πράξεις1,6-7) παρατηρούμε ότι: Οι μαθητές ρωτάνε με βάση το γήινο χρόνο «μήπως αυτό το χρόνο θα αποκαταστήσεις την βασιλεία στον Ισραήλ»; Αλλά αυτή η ερώτηση φανερώνει πολλά πνευματικά κενά στους Αποστόλους, που δεν είχαν ακόμη τότε δεχθεί τον φωτισμό της Πεντηκοστής. Πρώτα απ' όλα δεν είχαν καν συνηθειοποιήσει την παγκοσμιότητα της διδασκαλίας του Κυρίου αλλά και της δικής τους αργότερα. Πριν λοιπόν απαρτισθεί από όλα τα έθνη ο πνευματικός Ισραήλ, μάλιστα πριν αρχίσει καν το κήρυγμα γιαυτό, αυτοί ρωτάνε: μήπως τώρα θα γίνει η 2^α Παρουσία και η αιώνια Βασιλεία του Μεσσία; Ο Κύριος αντί να τους επιπλήξει για τα παράλογα που τον ρωτάνε, πολύ σεμνά τους επαναφέρει στα πνευματικά έργα που πρέπει να επιτελεστούν για να έρθει η Βασιλεία του. Και αυτά σταδιακά επιτελούμενα σύμφωνα με το Μυστήριο της Θείας Οικονομίας για τη σωτηρία μας, ορίζουν τους (μη κοσμικούς) χρόνους και καιρούς τους οποίους ο Θεός σαν μόνος αρμόδιος, κράτησε υπό την εξουσία του. **«Χρόνους δε και καιρούς μη μοι νόει αισθητούς, αλλά διαστήματά τινα γνώσεως υπό του νοητού Ηλίου (Χριστού) γινόμενα»,**

τινες βραδυτήτα ήγουνται, αλλά μακροθυμεί εις ήμας, μη βουλόμενός τινας άπολέσθαι, αλλά πάντας εις μετάνοιαν χωρήσαι. (Β Πέτ. 3,8-9)

όπως εξηγεί ο **Μέγας βασιλείος**.

Μάλιστα αν θέλουμε υψηλότερη ερμηνεία, λέγει πάλι ο Μέγας Βασιλείος, τότε «ημέραν» πρέπει να εννοήσουμε την με ακρίβεια κατανόηση των επινοιών (σκέψεων) του Θεού και **«ώραν» την θεωρίαν της Ενάδος και Μονάδος, δηλ. την ίδια τη θεωρία της Θεότητας**, που παρέχεται από τον Πατέρα, διότι Αυτός είναι το τέλος και η εσχάτη μακαριότητα, αν και ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα παρά μόνο δια του Υιού¹⁵. Αυτή η γνώση του Θεού είναι όχι από άλλους ή σαν από καθρέφτη (κατά τον Απόστολο), αλλά πρόσωπον προς πρόσωπον και άυλος, και γιαυτό αναφέρεται στον Πατέρα, για να διακρίνεται από την Βασιλεία του Χριστού η οποία είναι και ένυλος¹⁶ όπως είπε ο ίδιος: **«Μου δόθηκε πάσα εξουσία στον Ουρανό και επί Γης»**. (Ματ. 28,17).

Σε κατάσταση θεωρίας είναι επομένως δυνατόν να υπάρξει όχι μόνο εγκεφαλική γνώση, αλλά και βίωμα αυτών που θα τελεσθούν κατά τη 2^α Παρουσία, όπως συνέβη στον άγιο Συμεών τον Νέο Θεολόγο ο οποίος εβίωσε την αλλαγή των ανθρωπίνων σωμάτων από την φθορά στην αφθαρσία, και μάλιστα κατ' εντολή του Θεού μας την περιέγραψε.

Ο χρόνος στις άγιες Γραφές επειδή ακριβώς λαμβάνεται κυρίως με την πνευματική του διάσταση, τίθεται κάποτε αντί των ίδιων των πνευματικών γεγονότων, όπως στο **«εκοιμήθη πλήρης ημερών**, που σημαίνει **πλήρεις από όλα τα αγαθά** έγιναν οι ημέρες του» κατά τον Μεγάλο Αθανάσιο¹⁷. Επίσης το **«αυτή είναι η ημέρα την οποία εποίησεν ο Κύριος, ας αγαλλιόσουμε και ας ευφρανθούμε κατ' αυτήν»**, δεν σημαίνει εξηγεί ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος την πορεία του ήλιου, αλλά τα κατορθώματα του Κυρίου που έγιναν σ' αυτήν¹⁸.

Μιλώντας για τον χρόνο ή διαστήματα γνώσεως μέσα στον οποίο ζουν οι πνευματικές οντότητες, εννοούμε μία απουσία του αισθήματος του χρόνου όπως τον ξέρουμε στον υλικό κόσμο, ενώ υπάρχει η αίσθηση της ατελείτητος αιωνιότητας¹⁹. Αν πχ κάποιος φύγει από τη ζωή αυτή και η ψυχή του βρεθεί σε μέρος σκοτεινό χωρίς άνεση, θα αισθάνεται ότι θα ζει έτσι αιώνια. Μόλις η χάρη του Θεού για κάποιο λόγο τον επισκεφτεί (όπως αν μεσιτεύσει κάποιος άγιος γιαυτό), τότε η κατάσταση θα γίνει φωτεινή και ευφρόσυνη, και πάλι τότε θα αισθάνεται ότι και

¹⁵ «Λέγει αυτώ (σ' αυτόν, δηλ. τον Θωμά) ο Ιησούς· Εγώ είμι η οδός και η αλήθεια και η ζωή· Ουδείς έρχεται προς τον πατέρα ει μη δι' εμού. (Ιω 14,6).

¹⁶ «ἡμέραν μὲν λέγων πᾶσαν τὴν ἀκριβὴ κατάληψιν τῶν ἐπινοιῶν τοῦ Θεοῦ, ὥραν δὲ τὴν ἐνάδος καὶ μονάδος θεωρίαν, ὧν τὴν εἶδησιν μόνῳ προσένευε τῷ Πατρὶ... **Μόνος δὲ ὁ Πατήρ, φησίν, ἐπίσταται, ἐπειδὴ καὶ αὐτός ἐστι τὸ τέλος καὶ ἡ ἐσχάτη μακαριότης.** Ὅταν γὰρ μηκέτι Θεὸν ἐν τοῖς κατόπτοις μηδὲ διὰ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιγινώσκωμεν, ἀλλ' αὐτῷ ὡς μόνῳ καὶ ἐνὶ προσέλωμεν, τότε καὶ τὸ ἔσχατον τέλος εἰσόμεθα. Χριστοῦ γὰρ βασιλείαν φασὶν εἶναι πᾶσαν τὴν ἔνυλον γνῶσιν, τοῦ δὲ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τὴν ἄυλον καί, ὡς ἂν εἴποι τις, αὐτῆς τῆς θεότητος θεωρίαν».

¹⁷ «Ἐκοιμήθη πλήρης ἡμερῶν· τουτέστι πλήρεις αἱ ἡμέραι αὐτῶν παντὸς γεγονάσιν ἀγαθοῦ». (Μεγ. Αθανασίου εἰς τοὺς ψαλμοὺς, MPG 27)

¹⁸ «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ἡμέραν ἐνταῦθα οὐχὶ τὸν δρόμον λέγει τὸν ἡλιακόν, ἀλλὰ τὰ κατορθώματα τὰ ἐν αὐτῇ γενόμενα». (Ερμηνεία στους ψαλμούς MPG 55: 39-498).

¹⁹ «... Αἰώνιος δὲ ζωὴ καὶ αἰώνιος κόλασις τὸ ἀτελεύτητον τοῦ μέλλοντος δηλοῖ. **Οὐδὲ γὰρ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἡμέραις καὶ νυξίν ὁ χρόνος ἀριθμηθήσεται·** ἔσται δὲ μᾶλλον μία ἡμέρα ἀνέσπερος τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης τοῖς δικαίοις φαιδρῶς ἐπιλάμποντος, τοῖς δὲ ἁμαρτωλοῖς νύξ βαθεῖα ἀπέραντος. (Ιω. Δαμασκηνού, Περί αἰῶνος).

στην κατάσταση αυτή θα ζει αιώνια²⁰.

Γίνεται κατανοητό από όσα αναφέραμε, ότι δεν είναι μόνο η υπέρβαση των χωρικών διαστάσεων μήκους, ύψους πλάτους που χαρακτηρίζει τα πνευματικά, αλλά και η υπέρβαση του χρόνου.

Για το λόγο αυτό καλούμαστε δια του Ευαγγελίου να γίνουμε ικανοί **να παρατηρούμε τα πνευματικά σημάδια**, δηλ. αυτά που σχετίζονται με το νόμο του Θεού, και όχι τα σημάδια των εξωτερικών γεγονότων, τα οποία έπονται και δεν είναι πάντα αναγνωρίσιμα αν προέρχονται εκ Θεού, διότι μπορεί να τα μιμείται και ο πονηρός, ενώ στις μέρες μας σαν σύγχρονος «θαυματοποιός» εμφανίζεται στα μυαλά των αμαθεστέρων και η απότομα προοδευμένη επιστήμη. Στους Ιουδαίους δεν δόθηκε «σημείο» όπως ζητούσαν: **«η γενιά αυτή είναι γενιά πονηρή, σημείο ζητεί, και σημείο δεν θα δοθεί σαυτήν παρά το σημείον του Ιωνά του προφήτου»**. (Λουκ. 11,29). Ειπώθηκε και με άλλο τρόπο: **«λύσατε αυτόν τον ναό, και σε τρεις ημέρες θα τον εγείρω»** μιλώντας για την μετά το πάθος κατάβαση στον Άδη και Ανάσταση την 3^η ημέρα (Ιω. 2,19) και τα σχετικά με τα γεγονότα αυτά θαύματα. Αλλά ενώ ο Κύριος δεν δίνει κάποιο πομπώδες εξωτερικό σημάδι, τους ελέγχει γαίτι δεν αντιλαμβάνονται τα πνευματικά σημάδια. Παρατηρούν τον ουρανό και ανάλογα με την εμφάνισή του διακρίνουν τι καιρό θα κάνει, αλλά δεν κοπιάζουν ανάλογα για να μάθουν όσα έγραψαν οι προφήτες (που είναι αστέρια του πνευματικού ουρανού) και εκπληρώνονται στον Ίδιο. Αυτοί οι Ιουδαίοι ονομάζονται υποκριτές²¹ γιατί ενώ είναι αμελείς και κακοπροαίρειοι, παριστάνουν τους ευσεβείς, και καμμιά άλλη εξήγηση δεν λαμβάνουν.

Τους ευσεβείς μαθητές όμως του Προδρόμου που ζητούν επιβεβαίωση για όσα έχουν ακούσει περί Αυτού, ο ίδιος ο Ιησούς βοηθάει να τον αναγνωρίσουν από τα λόγια των Προφητών για τα θαύματά Του²².

Αν έχουμε ικανότητα πνευματικής θεώρησης των γεγονότων της ζωής (δηλ. ερμηνεία τους με βάση το λόγο του Θεού), τότε μπορούμε να ωφεληθούμε αν μας δοθούν και προφητικά σημάδια του εξωτερικού κόσμου. Έτσι οι Μαθητές λαμβάνουν γνώση της καταστροφής της Ιουδαίας και του ναού μέσα σε μια γενιά, (που έγινε το 70 μΧ, Μάρ. 13,2 και Λουκ. 21,32), αλλά και του κόσμου ολόκληρου πριν παρέλθει η γενιά των Χριστιανών, δηλ. χωρίς να παύσει να υπάρχει ο Χριστιανισμός. Επισφραγίζεται η αυθεντικότητα της προφητείας του Δανιήλ για το βδέλυγμα της ερημώσεως, προλέγονται οι ψευδοπροφήτες αιρετικοί και οι ψευδο-Μεσσίες, τα σημάδια στον ήλιο, τη σελήνη, τα άστρα κλπ.

²⁰ Την κατάσταση αυτή μας περιέγραψε ότι έζησε ο Φίλιπ Άντερσον από το Λονδίνο, όταν για λίγο πέθανε κατά τη διάρκεια ενός πάρτυ. Η ψυχή του μετέβη σε ένα σκοτεινό τόπο και είχε την αίσθηση ότι θα είναι εκεί αιώνια. Μετά θυμήθηκε την «Ευχή του Κ. Ιησού» και η σκηνή άλλαξε οπότε βρέθηκε μέσα σε φως που νόμιζε ότι κι αυτό κρατάει αιώνια. Αλλά η κατάσταση αυτή επαναλήφθηκε πολλές φορές χωρίς να μπορεί ο ίδιος να κάνει κάτι για να ελέγξει τις αλλαγές αυτές. Στο τέλος επανήλθε στη ζωή, και διαπίστωσε ότι πέρασαν δύο μόνο γήϊνες ώρες. Βαπτίσθηκε αργότερα Ορθόδοξος στο Άγιον Όρος.

²¹ «υποκριταί, το μεν πρόσωπον του ουρανού γινώσκετε διακρίνειν, τα δε σημεία των καιρών ου δύνασθε γνώναι»; (Ματθ. 16,3).

²² «τυφλοί αναβλέπουσι, και χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται, κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται, πτωχοί ευαγγελίζονται...» (Λουκ. 7,22).

Οι άγιοι συμπληρώνουν τα προφητικά σημάδια σε κάθε κρίσιμη εποχή, χάριν των πιστών, όπως ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, και κυρίως ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη, ώστε οι δύσκολες περιστάσεις να τους βρίσκουν πνευματικά έτοιμους. Αυτά τα σημάδια δεν θα ωφελήσουν τους απίστους, ακόμη και να είναι γνωστά, γιατί η στροφή τους στη ματαιότητα του κόσμου θα τα υποβαθμίσει και τελικά θα τα αποβάλλει από τη σκέψη τους²³. Η προφητεία λέγει και ο Απόστολος είναι για τους πιστούς: **«η δε προφητεία δεν είναι (σημάδι κατάλληλο) για τους απίστους, αλλά για όσους πιστεύουν»** (Α Κορ. 14,22).

Όλα πάντως γίνονται για να οδεύσει η λογική κτίση (ανθρώπων και αγγέλων) στην τελείωσή της σύμφωνα με το προαιώνιο σχέδιο του Θεού, και ανάλογα με την εκδήλωση της ελεύθερης βούλησης κάθε δημιουργήματος.

Η σύμπλεξη, του πνευματικού κόσμου με τον δικό μας, αποκαλύφθηκε με όραμα στον **προφήτη Ιεζεκιήλ**, και επεξηγήθηκε από τον άγιο Μάξιμο τον ομολογητή. Στο όραμα αυτό οι Αγγελικές δυνάμεις συμμετέχουν στο όχημα που έχει κυβερνήτη τον ίδιο τον Κύριο με ανθρώπινη μορφή: **«...επάνω στο ομοίωμα αυτό του λαμπρού θρόνου εκάθητο κάποιος, που είχε μορφήν ανθρώπου»**, και οι τροχοί που κινούνται σαν να είναι **«τροχός μέσα σε τροχό»²⁴** αποκαλύπτουν την συμμετοχή των δύο κόσμων (ανθρώπων και αγγέλων) στη διακυβέρνηση του κόσμου από τον Κύριο, μια εικονική παράσταση (μοντέλο) του τρόπου εφαρμογής του Μυστηρίου της Θείας Οικονομίας (και του πνευματικού νόμου) για την τελείωση της Εκκλησίας (ανθρώπων και αγγέλων).

Απλά μιλώντας, μπορούμε να δούμε στους «τροχούς που βρίσκονται μέσα σε τροχούς», την έκφραση δύο βουλήσεων. Την ανθρώπινη από τη μια μεριά, και του πνευματικού κόσμου από την άλλη, που διευθύνονται από τον Κύριο, τον Κυβερνήτη του πνευματικού άρματος. Αν η βούληση των ανθρώπων, σαν τροχός που στοχεύει κάποια πορεία, είναι λίγο ή πολύ διαφορετική από αυτήν που τους συμφέρει πνευματικά, οι Αγγελικές δυνάμεις που έχουν πλήρη εποπτεία, γιατί λέει ότι τα Χερουβείμ έβλεπαν προς όλες τις κατευθύνσεις ταυτόχρονα, αναλαμβάνουν σαν δεύτερος τροχός που γυρνάει μέσα στον πρώτο, την μικρή ή μεγάλη διόρθωση της πορείας, ώστε στο τέλος, μετά από διαδοχικές διορθώσεις, η τελική πορεία σαν συνισταμένη των δύο βουλήσεων, να επιτυγχάνει την τελείωση των πιστών κατά τον καλύτερο τρόπο, χωρίς μάλιστα να καταργεί το αυτεξούσιό τους.

²³ Δείτε και από τον άγιο Ιγν. Μπριατσιανίνωφ: http://www.imdleo.gr/diaf/2009/img/ag_Ign_Briantcaninov.pdf

²⁴ Μάξιμος ο ομολογητής: «Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ὀφθὲν τῷ προφήτῃ Ἰεζεκιήλ ὅτι «τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν ὡς τροχὸς ἐν τροχῷ», δηλοῦται δὲ διὰ τούτων ὁ τε αἰσθητὸς καὶ νοητὸς κόσμος ἐν ἀλλήλοις ὑπάρχοντες... (ερ/απόκρισις 116^η). Και: «...καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἔν, καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τῷ τροχῷ, φησὶν ὁ θαυμαστὸς τῶν μεγάλων θεατῆς Ἰεζεκιήλ, **περὶ τῶν δύο κόσμων**, οἶμαι, λέγων». (Μυσταγωγία) Το όραμα μπορεί επιπρόσθετα να ερμηνευθεί, κατά τον **άγιο Μακάριο τον Αιγύπτιο**, και ως αφορόν τις δυνάμεις της ψυχής, αφού η βασιλεία του Θεού είναι όχι μακριά, αλλά μέσα μας: «Τύπον δε έφερον τα τέσσαρα ζώα τα φέροντα το άρμα, αυτών των ηγεμονικών λογισμών, της ψυχής... (που είναι) **το θέλημα, η συνείδησις, ο νους, η αγαπητική δύναμις**: δι' αυτών γαρ το άρμα της ψυχής κυβερνάται και εις τούτους επαναπαύεται ο Θεός». (1^η ομιλία) Και αυτό είναι σημαντικό για τον ασκητικό αγώνα του καθενός μας, συμπληρώνοντας έτσι την γενική εικόνα που μας δίνει ο άγιος Μάξιμος.

Αυτό που αποκαλύφθηκε στον προφήτη Ιεζεκιήλ έχει μεγάλη σημασία για να αντιληφθούμε σωστά πως διαμορφώνεται η Ιστορία. **Δεν είναι η Ιστορία αποτέλεσμα μόνο της βούλησης του ανθρώπινου παράγοντα, αλλά και της βούλησης του πνευματικού κόσμου**, των Αγγέλων και των Αγίων των ανηκόντων στην θριαμβεύουσα Εκκλησία του Ουρανού, που από κοινού, με την χάρη του Θεού και υπό την κυρίαρχη θέλησή Του, συμπράττουν στα δρώμενα στη Γη. Το επιβεβαιώνει αυτό στην Αποκάλυψη ο αγαπημένος μαθητής του Χριστού, όπου εκθέτει με ακρίβεια πως παρεμβαίνουν, ευεργετικά για τους ανθρώπους, οι Αγγελικές δυνάμεις μαζί με τους Αγίους στην διακυβέρνηση του κόσμου, δηλ. στα δρώμενα στη Γη, και πόσο συγκλονιστικές είναι ιδιαίτερα οι αποφάσεις που αφορούν πολύ σημαντικά γεγονότα στο τέλος του κόσμου (που φτάσαμε σχεδόν), κατά τις οποίες αποκλείεται προσωρινά η ευεργετική μεσολάβηση των Αγίων προς το Θεό: «Και ένα από τα τέσσερα γεμάτα ζωή όντα έδωσε στους επτά αγγέλους επτά φιάλες χρυσές, γεμάτες από το θυμό του Θεού που ζει στους αιώνες των αιώνων. Και γέμισε ο ναός καπνό από τη δόξα του Θεού και από τη δύναμή του, και **κανείς δεν μπορούσε να μπει στο ναό, μέχρι να συντελεσθούν οι επτά πληγές των επτά αγγέλων**». (Αποκ. 15, 7-9).

Το όχημα του Ιεζεκιήλ είναι πολύ χρήσιμο να το ενθυμούμεθα ειδικά σε εποχές κρίσεως, όχι μόνο της τελικής κατά την 2^α Παρουσία, αλλά και των μερικών κρίσεων, προσωπικών όπως ο θάνατός μας ή γενικών από τις οποίες αναμένεται τώρα η ισχυρότερη πριν την συντέλεια, δηλ. ο τρίτος παγκόσμιος ή **γενικός πόλεμος**. Εφόσον στο αποκαλυπτικό άρμα του προφήτη μετέχουν οι πνευματικές οντότητες (άγιοι άγγελοι και άνθρωποι), η σημασία τους σύμφωνα και με την Αποκάλυψη είναι μεγάλη, για τα μεμονωμένα άτομα και τους λαούς, διότι **όλοι σε εποχή κρίσεως ζητούν ισχυρούς προστάτες, πολύ καλύτερα αν αυτοί είναι Ουράνιοι!**

Δεν είμαστε καθόλου απομωνομένοι από τον πνευματικό κόσμο, αλλά και τον Κύριο όλης της κτίσης. Στους πιστούς αυτό αποκαλύπτεται, όταν χρειάζεται, με διάφορους τρόπους. Κάποτε στον αγιορείτη Ρωσικής καταγωγής **άγιο Κούζα** (Ξενοφώντα τότε), ο οποίος εστενοχωρείτο υπερβολικά, διότι είχε αποφασισθεί ο επαναπατρισμός του στη Ρωσία, ο γέροντάς του έκανε ένα πολύ πρωτότυπο θαύμα για να τον παρηγορήσει. Σταύρωσε δύο φορές τον Ουρανό. Ήταν βράδυ, αλλά ξαφνικά ο ουρανός έγινε φωτεινός την πρώτη φορά, ενώ τη δεύτερη φάνηκαν οι ουράνιες ταξιαρχίες και ο ίδιος ο Κύριος επί θρόνου. Ο νεαρός Ξενοφών έπεσε στη Γη γιατί δεν μπορούσε να αντέξει το δέος που προκαλούσε η θέα αυτή. Ο ουρανός άνοιξε και στον ταπεινότατο άγιο Νήφωνα Κωνσταντιανής, και παρατήρησε σ' αυτόν, σαν σε γιγάντια οθόνη, τα γεγονότα της 2^{ας} Παρουσίας.

Κατά παράδοση αρχηγός των Αγγελικών ταγμάτων είναι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, μαζί με άλλους έξι αγίους αγγέλους, γνωστότεροι από τους οποίους είναι οι Γαβριήλ και Ραφαήλ²⁵. Κατά την Γραφή «ότε διεμέριζεν ο Υψιστος έθνη, ως διέσπειρεν υιούς Αδάμ, **έστησεν όρια εθνών**

²⁵ Ο ίδιος ο Ραφαήλ αποκαλύπτει ότι είναι ένας των επτά αγίων αγγέλων που παραστέκουν στο θρόνο του Θεού: «**εγώ ειμι Ραφαήλ, εις εκ των επτά αγίων αγγέλων, οι προαναφέρουσιν τας προσευχάς των αγίων, και εισπορεύονται ενώπιον της δόξης του Αγίου**». (Τωβίτ 12,15). Και ο ευαγγελιστής Ιωάννης στην Αποκάλυψη μιλάει για **τα επτά πνεύματα** που είναι ενώπιον του θρόνου του Θεού αλλά είναι και υπό την δικαιοδοσία του Υιού (Αποκ. 1,4 & 3,1 & 4,5 & 5,6). Αυτά κατά τον άγιο Οικουμενίο είναι άγγελοι: «**καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτά φησιν πνευμάτων ἃ ἔστιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐπτά πνεύματα εἰσὶν ἄγγελοι ἐπτά...**» (Ερμ. στην Αποκάλυψη).

κατά αριθμόν αγγέλων Θεού» (Δευτ. 32,8). Επομένως όπως μας αποκαλύπτει ο Μωϋσής στο απόσπασμα αυτό, **κάθε λαός έχει και τον άγγελο φύλακα υποστηρικτή του**. Αρχικά ο ίδιος ο Κύριος ήταν προστάτης του Ισραήλ: «...και εγενήθη μερίς Κυρίου λαός αυτού Ιακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αυτού Ισραήλ», αλλά επειδή πολύ γρήγορα οι Ισραηλίτες τον εγκατέλειψαν, για να μην τους εξολοθρεύσει πλήρως, τους άφησε και αυτούς στην κηδαιμονία των αγγέλων, έχοντας βέβαια πάντα τη γενική εποπτεία.

Όταν μάλιστα οι λαοί πολεμούν μεταξύ τους, τότε και οι άγγελοι προσπαθούν χρησιμοποιώντας νόμιμα, κατά Θεόν δηλαδή μέσα, να υπερασπίζονται ο καθένας το λαό του, πχ ενισχύουν τους εναρετώτερους (ανδρειωτέρους, σοφοτέρους κλπ) για να υπερασπισθούν την πατρίδα τους. Μπορούν για το λόγο αυτό να έχουν νοερά αντιδικία, για το αν πχ τα κακά που έπραξε ένας λαός δικαιολογούν την καταστροφή του από άλλο λαό σύμφωνα με τον πνευματικό νόμο, και αυτό συνέβαινε κυρίως πρό Χριστού που η γνώση του θελήματος του Θεού ήταν ατελέστερη και στους αγγέλους. Γνωστή είναι η περίπτωση του **αρχαγγέλου Γαβριήλ** που τον καθυστέρησε 21 ημέρες ο «άρχων» (άγγελος) των Περσών, από του να εμφανισθεί και ενημερώσει τον **προφήτη Δανιήλ**, και που τελικώς απαγκιστρώθηκε μόνο όταν ήρθε σε βοήθειά του ο **Αρχάγγελος Μιχαήλ**²⁶. **Οι Χριστιανοί κατά τη βάπτιση λαμβάνουν ο καθένας ένα φύλακα άγγελο**, του οποίου μπορούν να ζητάνε την βοήθεια μέσω ευχών, όπως «άγιε Άγγελε ο εφεστώς της αθλίας μου ψυχής και ταλαιπώρου ζωής μη εγκαταλείψεις με τον αμωρτωλό...»²⁷. Όταν όμως οι άνθρωποι πέφτουν σε αμαρτήματα χωρίς να μετανοούν η αγγελική προστασία συστέλλεται για να μην θιγεί το ελεύθερο της βούλησής των (αυτεξούσιο). **«Εάν σφάλουμε, ο Άγγελος-φύλακας φεύγει, κάθεται πιο πέρα στενοχωρημένος. Αλλά μ' ένα συγγνώμη, παιδί μου, όταν είναι από το βάθος της ψυχής μας, επιστρέφει»**, όπως έλεγε ο γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης.

Οι πνευματικές δυνάμεις (στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και ο άγιοι της θριαμβεύουσας Εκκλησίας) επειδή δεν αντιδρούν απότομα διορθώνοντας τη λανθασμένη πορεία των ανθρώπων δια μιας, διότι προτεραιότητα έχει η ανθρώπινη βούληση, αλλά σταδιακά όπως στο παράδειγμα των τροχών, δεν γίνονται εύκολα αντιληπτοί στην προσπάθειά τους αυτή. Χρειάζεται να είναι κάποιος πιστός για να συνηθειοποιήσει την επέμβασή τους. Δύο μήνες πριν γίνει η “τρομοκρατική” ενέργεια της 11-9-2001 στην Αμερική, είχε αποκαλύψει ο γέροντας Αμβρόσιος²⁸ (+2006), στον μακαριστό δεσπότη της Σιάτιστας Αντώνιο, ότι **θα γίνει μεγάλο κακό στην Αμερική, και επίσης ότι ο άγιος Νεκτάριος βρίσκεται εκεί για να σώσει ψυχές**, συμβοηθούντων εννοείται και των αγίων αγγέλων, αλλά πόσοι από τους ευργετηθέντες το συνειδητοποίησαν; Όταν υπάρχει πίστη οι άγιοι δρουν πιο φανερά, όπως στην περίπτωση του Αρχαγγέλου Μιχαήλ του Μανταμάδου της Λέσβου όταν εμφανίστηκε και έδωσε τα χρήματα αποπληρωμής των εργασιών της Μονής του, ή όταν έσφαξε τους πειρατές με το ξίφος του, όλους με τον ίδιο τρόπο σχίζοντάς τους από το μέτωπο μέχρι την κοιλιά.

Έχει μείνει στην Ιστορία και η αναπάντεχη σωτηρία των υποχωρούντων ασθενικών

²⁶ «...καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξ ἐναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ Μιχαήλ εἷς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων ἦλθε βοηθησαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν» (Δαν. 10,13)

²⁷ Ευχή προς το τέλος του μικρού αποδείπνου.

²⁸ Δείτε το 01 στο: http://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf

δυνάμεων των Άγγλων από το κραταιότερο στράτευμα των Γερμανών στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, κοντά στην Βελγική πόλη Mons, όταν φωτεινοί άγγελοι τους προστάτευσαν από τα πυρά των εχθρών²⁹. Αλλά και η στρατιά του Ρόμελ ηττήθηκε στο Ελ Αλαμείν όταν ο ομώνυμος προστάτης της περιοχής, **άγιος Μηνάς**, βοήθησε τα συμμαχικά στρατεύματα. Σε κάθε περίπτωση φαίνεται ότι έχει μεγάλη σημασία σε ποιον θα δοθεί η ουράνια προστασία.

Τα μεμονωμένα άτομα και τα μεγαλύτερα σύνολα ανθρώπων ωφελούνται από τις επεμβάσεις του πνευματικού κόσμου, εάν βεβαίως δείξουν καλή προαίρεση. Αν δεν δείξουν τότε δεν τους επιτρέπεται να δρουν ανεμπόδιστα, γιατί πχ θα είχαν φέρει ήδη την καταστροφή της Γης και τη συντέλεια, αλλά ελεγχόμενα³⁰ ώστε ακόμη και με την κακή τους προαίρεση να προκαλούν ωφέλεια στους πιστούς. Έτσι οι κομμουνιστές στη Ρωσία, δρώντας υπό τα φονικά δόγματα της ιδεολογίας τους, γέμισαν τον Ουρανό με μάρτυρες του Ιησού Χριστού, χωρίς να μπορέσουν να ξεριζώσουν την πίστη του λαού.

Οι άγγελοι, όπως προκύπτει από τις Γραφές, διατηρούν την ελευθερία της βούλησής τους, και ενώ πλάσθηκαν δυσκίνητοι στο κακό, μετά την ενανθρώπιση του Σωτήρος και την γνώση της τελείας αγάπης που έλαβαν από τα σωτηριώδη πάθη Του, έγιναν παντελώς ακίνητοι προς κάθε κακό, με τη χάρη του Θεού.

Όταν φανερώνονται στους ανθρώπους ο Θεός επιτρέπει³¹ και λαμβάνουν μορφή, συνήθως ανθρώπινη. Δεν βλέπουμε δηλαδή την ουσία των Αγγέλων αλλά αυτό που θέλει ο Θεός να δούμε. Κατά τον **άγιο Ανδρέα τον δια Χριστόν σαλό** μετά την Δευτέρα Παρουσία, οι

²⁹ Ο διοικητής ταξίαρχος **John Charteris** των Άγγλων και η γυναίκα του που το αναμετάδωσε, έγραψαν πολλές επιστολές για το υπερφυσικό γεγονός, το οποίο λέγεται ότι έλαβε χώρα όταν οι άγγλοι στρατιώτες κατά την πολιορκία τους από τους Γερμανούς (23-8-1914), προσευχήθηκαν ζητώντας τη βοήθεια του Θεού. Τον ταξίαρχο κατά κανένα τρόπο δεν συνέφερε να διαδίδει την αδυναμία του στρατού του που το γλύτωσε μόνο το θαύμα, διαρκούντος μάλιστα του πολέμου. Αργότερα όμως υπήρξε εκμετάλλευση του θέματος, το οποίο μπερδεύθηκε με διηγήματα φαντασίας. Το θαύμα διαδόθηκε και από τους στρατιώτες που γλύτωσαν αναπάντεχα. Ο ιστορικός **A. J. P. Taylor** πίστευε ακράδαντα ότι άγγελος βοήθησε τους Άγγλους να γλυτώσουν από τους Γερμανούς, και όλη η Αγγλία έμαθε για την υπόθεση αυτή. Ο **Harold Begbie** από αυτόπτη μάρτυρα αναφέρει πως εμφανίσθηκε η αγγελική βοήθεια: Πρώτα σαν φως που όσο ερχόταν μεγάλωνε, και όταν έφτασε ανάμεσα στα στρατεύματα φάνηκαν τρεις φωτεινοί άγγελοι, ένας πολύ πιο επιβλητικός στο κέντρο και δύο ακόμη, που μαζί απέκρουαν τα πυρά του εχθρού. Αναφέρονται σαν **Άγγελοι της Mons**. Στο Έλ Αλαμείν (23/10 - 4/11/42) ο **άγιος Μηνάς** εμφανιζόταν έφιππος πριν τη μάχη, ενισχύοντας τα συμμαχικά στρατεύματα.

³⁰ Ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής το εξηγεί στο «**οὐς προέγνω, καὶ προώρτισε**» (Ρωμ. 8,29) λέγοντας ότι το «**προέγνω**» αναφέρεται σε όσα είναι στην αρμοδιότητά μας και κατά την ελεύθερη βούλησή μας (αρετές ή κακίες) να πράξουμε, ενώ το «**προώρτισεν**» είναι του Θεού: «Ἐφ' ἡμῖν ἔστι τὰ ἐκούσια πάντα, τουτέστιν ἀρεταὶ καὶ κακίαι· οὐκ ἔφ' ἡμῖν δέ, αἱ ἐπιφοραὶ τῶν συμβαινόντων ἡμῖν κολαστικῶν τρόπων, ἢ τῶν ἐναντίων (δηλ. εὐεργεσιῶν)».

³¹ «Δυσκίνητοι πρὸς τὸ κακὸν ἀλλ' οὐκ ἀκίνητοι, νῦν δὲ καὶ ἀκίνητοι, οὐ φύσει ἀλλὰ χάριτι καὶ τῇ τοῦ μόνου ἀγαθοῦ προσεδρεία. Ὁρῶντες Θεὸν κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτοῖς καὶ ταύτην τροφήν ἔχοντες. Ὑπὲρ ἡμᾶς ὄντες ὡς ἀσώματοι καὶ παντὸς σωματικοῦ πάθους ἀπηλλαγμένοι, οὐ μὴν ἀπαθείς· μόνον γὰρ τὸ θεῖον ἀπαθές ἔστι. Μετασχηματίζονται δέ, πρὸς ὅπερ ἂν ὁ δεσπότης κελεύσῃ Θεός, καὶ οὕτω τοῖς ἀνθρώποις ἐπιφαίνονται καὶ τὰ θεῖα αὐτοῖς ἀποκαλύπτουσι μυστήρια».

άγιοι θα μπορούν να δουν γυμνή την ίδια την ουσία των αγγέλων³².

Η ελευθερία στη βούληση των αγγέλων επέτρεψε σε κάποιους από αυτούς να αντιδράσουν στα προστάγματα του Θεού, να απομακρυνθούν από την ορισμένη θέση τους μετά των άλλων Ουρανίων τάξεων, και να γίνουν εχθροί του ανθρώπου, του μεταγενέστερου δημιουργήματος του Θεού. Ο πρώτος αποστατήσας άγγελος, ο οποίος βεβαιώνει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός³³ ήταν καλός λίαν και αγαθός, μάλιστα πρώτος στην τάξη των αγγέλων που τους είχε ανατεθεί η φύλαξη της Γης και του περιγείου χώρου, θέλων από υπερηφάνεια να γίνει όμοιος με τον Ύψιστο, ετράπη σε έχθρα προς Αυτόν και τα πιστά στο Θεό δημιουργήματα. Έγινε εφευρέτης της κακίας, και από φως νοερόν εκ του πρώτου Φωτός, κατάντησε σκότος από την έλλειψη σ' αυτόν θείας ελλάμψεως.

Το όνομά του τότε ήταν Σαμαήλ κατά τον άγιο Ανδρέα τον διά Χριστόν Σαλό³⁴, τώρα είναι Σατανάς (εχθρός - αντίπαλος) διότι μάχεται πολύ τον άνθρωπο και τον θείο προορισμό του, και προσπαθεί να τον κρατήσει υπό την εξουσία του, μόλις του δοθεί από τις αμαρτίες ευκαιρία (δικαίωμα). Ονομάζεται και Εωσφόρος (φέρων την αυγή) από την προηγούμενη δόξα του, και την τότε εγγύτητά του στην νοητή Ανατολή, τον Κύριο. Ο **Ησαΐας** απορεί: **«πως εξέπεσεν εκ του ουρανού ο εωσφόρος ο πρωί ανατέλλων; συνετρίβη εις την γην ο αποστέλλων προς πάντα τα έθνη»** (Ησ. 14,12).

Όταν οι οι εβδομήντα Απόστολοι επιστρέφουν χαρούμενοι αναγγέλοντας «Κύριε και τα

³² «...δώσει δέ Κύριος ό Θεός, θέαν φοβεράν πᾶσι τοῖς άγίοις, ὥστε θεωρεῖν τούς Άγγέλους ὡς εἰσί, γυμνοί τῆ οὐσία, καί τό κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης τῆς Θεότητος ἐνοπτρίζεσθαι αυτούς, και εὐφραίνεσθαι».

³³ «Ἐκ τούτων τῶν άγγελικῶν δυνάμεων πρωτοστάτης τῆς περιγείου τάξεως και τῆς γῆς τήν φυλακήν ἐγχειρισθεις παρὰ Θεοῦ οὐ φύσει πονηρός γεγονώς, ἀλλ' άγαθός ὢν και ἐπ' άγαθῷ γενόμενος και μηδ' ὅλως ἐν ἑαυτῷ παρὰ τοῦ δημιουργοῦ κακίας ἐσχηκώς ἴχνος, μή ἐνέγκας τόν τε φωτισμόν τήν τε τιμήν, ἦν αὐτῷ ὁ δημιουργός ἐδωρήσατο, αὐτεξουσίῳ προαιρέσει ἐτράπη ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν εἰς τό παρὰ φύσιν και ἐπήρθη κατὰ τοῦ πεποιηκότος αὐτόν θεοῦ ἀντᾶραι αὐτῷ βουληθεῖς και πρῶτος ἀποστάς τοῦ άγαθοῦ ἐν τῷ κακῷ ἐγένετο· οὐδέν γάρ ἕτερόν ἐστι τό κακόν εἰ μή τοῦ άγαθοῦ στέρησις, ὥσπερ και τό σκότος φῶς ἐστι στέρησις. Τό γάρ άγαθόν φῶς ἐστι νοητόν, ὁμοίως και τό κακόν σκότος ἐστι νοητόν. Φῶς οὖν κτισθεῖς ὑπό τοῦ δημιουργοῦ και άγαθός γεγονώς -«και γάρ εἶδεν ὁ θεός πάντα, ὅσα ἐποίησε, και ἰδού καλὰ λίαν»- αὐτεξουσίῳ θελήματι σκότος ἐγένετο. **Συναπεσπάσθη δέ και ἠκολούθησεν αὐτῷ και συνέπεσε πλήθος ἄπειρον τῶν ὑπ' αὐτῷ τεταγμένων αγγέλων.** Τῆς αὐτῆς τοιγαροῦν φύσεως τοῖς άγγέλοις ὑπάρχοντες κακοὶ γεγόνασι τήν προαίρεσιν ἐκουσίως ἐκ τοῦ άγαθοῦ πρὸς τό κακόν ἐκκλίναντες. (Περὶ διαβόλου και δαιμόνων)

³⁴ Κατά τον άγιο, ο Σαμαήλ ήταν ένας των 4 αρχαγγέλων, μαζί με τους Μιχαήλ, Γαβριήλ και Ραφαήλ. Και δεν ξέπεσε επειδή δεν προσκύνησε τον άνθρωπο όπως έλεγαν μερικοί που το πέρασαν και στο κοράνι. **Ρίχτηκε από τον Ουρανό πριν να πλασθεί ο άνθρωπος**, από την υπερηφάνειά του που ήθελε να γίνει όμοιος με τον Ύψιστο και να θέσει το θρόνο του πάνω στις νεφέλες: «...ὁ δέ Σαμαήλ οὗτος ἐστίν ὁ σατανᾶς, ριφεῖς ἐκ τῶν οὐρανῶν, και οὐκ ἐρρίφη ὅτι οὐ προσεκύνησε τόν Ἀδάμ ὡς τινές μυθολογοῦσι. Πρίν γάρ πλασθῆναι τόν Ἀδάμ, οὗτος ἐκπεσῶν ἦν. Ἀλλά διά τό ὑπερυφανευθῆναι και ἐννοῆσαι στήσαι τόν ἑαυτοῦ θρόνον ἐν ταῖς νεφέλαις και ἔσεσθαι ὅμοιον τῷ Ὑψίστῳ». (Αγιορείτικη Βιβλιοθήκη).

δαιμόνια μας υποτάσσονται», τότε τους βεβαιώνει ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς: **«εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του Ουρανού πεσόντα»**. (Λουκ. 10,18). Ο Σατανάς είχε ήδη πέσει από τον ουρανό όταν ήρθε ο Υιός του Θεού στη Γη. Όμως ο Σωτήρας έδωσε στους Χριστιανούς την δυνατότητα να περιορίζουν και επι γης την δύναμη του εχθρού και των ακολουθούντων αυτόν (πονηρών) πνευμάτων. Τώρα «αυτός που έφερνε το Φως» μεταδίδει σκότος, που όμως στο νου των απίστων και πλανεμένων αιρετικών μοιάζει φως, διότι όχι μόνο τις ιδέες ξέρει να παραλλάσσει, αλλά κατά τον Απόστολο και ο ίδιος μπορεί να μετασχηματίζεται σε Άγγελο φωτός³⁵. Αν επιτρέψει ο Θεός, μπορεί να καταλάβει κάποιο άνθρωπο προσκολλώμενος στην ψυχή του, και αυτό θα συμβεί στον Αντίχριστο. Το ίδιο μπορούν να κάνουν όμως και τα πνεύματα που τον ακολούθησαν στην πτώση, τα οποία έγιναν κι αυτά σκότος, και είναι κατά τον άγιο Ιωάννη το Δαμασκηνό **«πλήθος άπειρον»!**

Οπωσδήποτε η εικόνα που μας αποκαλύπτεται από τις άγιες Γραφές για την κατάσταση που βρίσκεται ο κόσμος μας δεν αφήνει περιθώρια για να σκεφτόμαστε κοσμικές χαρές και διασκεδάσεις! Γι' αυτό οι Πατέρες της Εκκλησίας είχαν σύντροφο το πένθος, για την πνευματική μας άγνοια και αδυναμία, όχι για τα κοσμικά πράγματα. Μετά την Ανάστασή του ο Κύριος χάρισε σε όλη την Εκκλησία τη δύναμη να νικάει το Σατανά, αλλά η αμέλεια απομακρύνει σταδιακά τον άνθρωπο από τη χάρη του Θεού και τον ξανακάνει υποχείριό του. Εξ άλλου η αμέλεια έβγαλε (όπως εξηγεί ο άγιος Νεκτάριος) τους πρωτοπλάστους από τον Παράδεισο, γιατί τους οδήγησε στην παρακοή, και προφανώς αυτή πρέπει να μεσολάβησε πριν φυτρώσει η υπερηφάνεια στον Εωσφόρο. Αυτός σαν πρώτος στην τάξη ελάμβανε τιμές από τους κατώτερους, τις οποίες όμως έπρεπε να επιστρέφει ευγνώμονα στον Ευεργέτη του. Και πως αν το έκανε αυτό αμελώς, ενώ θα ήταν συνεχώς μέσα στο Φως, ήταν δυνατόν να βρει τόπο σκοτεινό για τον εαυτό της η υπερηφάνεια;

Επειδή οι (αγαθοί) άγγελοι χρησιμοποιούν και την ελεύθερη βούλησή τους κατά την διορθωτική τους επέμβαση για την εφαρμογή του θελήματος του Θεού στα ανθρώπινα πράγματα, για την προστασία των πιστών και την τελείωση της Εκκλησίας, έπεται ότι μπορούν να πετυχαίνουν στην αποστολή τους αυτή σε διαφορετικό βαθμό, και ανάλογα να αμείβονται.

Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ μετά την θαρραλέα παρέμβασή του με το **«Στώμεν καλώς»** που σταμάτησε την πτώση των αγγέλων που ακολουθούσαν τον Εωσφόρο, έγινε αδιαφιλονίκητα ο αρχηγός όλων των ουρανίων ταγμάτων: **«εγώ ειμί ο επάνω των στρατευμάτων του Βασιλέως»**, όπως αυτοσυστήθηκε στον Επιφάνιο³⁶, κατόπιν αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως. Αλλά υπάρχει και η αντίθετη περίπτωση. Στο Μεγάλο Γεροντικό αναφέρεται το περιστατικό ενός (αγαθού) αγγέλου που έδειξε υπερβολική αυστηρότητα κατά την διακονία του, με αποτέλεσμα **να τιμωρηθεί γι αυτό!**³⁷

³⁵ «...αυτός γάρ ο Σατανάς μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός». (Β. Κορ. 11,14)

³⁶ Αγιορείτικη Βιβλιοθήκη, σελ. 101 http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/agANDREAS_salos_agior.pdf

³⁷ Ο άγγελος απευθύνεται σε ένα άγιο ασκητή, για να τον βοηθήσει με την προσευχή του: **«Ίκέτευσε τόν Κύριο για μένα, να ξαναγυρίσω στον τόπο μου, γιατί έχει πιά συμπληρωθεί ή προθεσμία που όρίσθηκε σε βάρος μου από τόν Θεό»**. Στην ερώτησή μου, λέει ο ασκητής, «ποια είναι ή αιτία της ποινής σου;» απάντησε: **«Συνέβη σε μία επαρχιακή πόλη πολλοί άνθρωποι να παροργίζουν τόν Θεό με τις άμαρτίες τους για**

Η μάχη μεταξύ των δυνάμεων του Φωτός και των δυνάμεων του σκότους θα κρατήσει μέχρι την 2^α Παρουσία, οπότε όπως επεξηγείται από την παραβολή των ζιζανίων οι (αγαθοί) άγγελοι θα αποσταλούν και θα συλλέξουν από τη βασιλεία του Κυρίου Ιησού Χριστού και Υιού του Θεού, όλα τα σκάνδαλα και όσους παρανομούν, και θα τους βάλουν στην κάμινο του πυρός, όπου είναι ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων³⁸. Μάλιστα επεξηγείται γιατί πρέπει τώρα να μένει αυτή η κατάσταση μάχης, παρόλο που κάποιιοι μπορεί να την εκλάβουν σαν αδυναμία του Κυρίου και **πιθανόν να αμφισβητήσουν αν ο ίδιος έσπειρε μόνο καλό σπέρμα: «Κύριε, δεν έσπειρες καλόν σπέρμα στον αγρό σου; Από πού λοιπόν είναι τα ζιζάνια»;**

Αλλά τα ζιζάνια τα έσπειρε κρυφά ο Εχθρός, διότι έβαλε μέσα στους ανθρώπους, όταν αυτοί αμέλησαν την πνευματική εργασία, πονηρούς λογισμούς από τους οποίους φύτρωσαν ολέθρια πάθη. Και δεν συμφέρει τώρα να γίνει καταναγκαστικά η κάθαρση, αλλά ανάλογα με τον αγώνα καθενός να του δοθεί αυτή, φεύγοντας από τη ζωή, σαν βραβείο για την προσπάθειά του στην αρετή (και να του χαρισθούν τυχόν υπολείμματα από τα πάθη), ενώ σε όσους εργάστηκαν (μέχρι τέλους) στην κακία και με τη βούλησή τους δεν θέλησαν να απαλλαγούν πριν το θάνατο από αυτήν, να γίνει κατοικία τους ο αντίστοιχος νοητός τόπος της κακίας (έλλειψης χάριτος) που οι ίδιοι διάλεξαν.

Εξωγήϊνη ζωή;

Είναι προφανές από τα λόγια του ίδιου του Κυρίου, και όλων των αναφορών των Αγίων Γραφών, και επιβεβαιώνεται από τους πατέρες της Εκκλησίας, ότι μόνος Δημιουργός όλων των λογικών όντων, και του ανθρώπου, είναι αυτός ο Θεός, και όπως τονίζει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός όσοι λένε αντίθετα κάποιους αγγέλους να είναι δημιουργοί οιωνδήποτε όντων, πνευμάτων ή ανθρώπων, είναι **«στόμα του πατρός των διαβόλου»³⁹**.

Στο σημείο αυτό παρατηρούμε ότι ήδη βάσει όσων εκτέθηκαν για τον πνευματικό κόσμο, **δεν μένει καθόλου τόπος μέσα στις άγιες Γραφές και στην Εκκλησιαστική Παράδοση για να σταθούν οι υποστηρικτές του δόγματος ότι «η ζωή στη Γη έχει έρθει από άλλους κόσμους».**

Είναι αδύνατον δηλαδή, είδαμε, μελετώντας τα σχετικά με τα πνευματικά όντα να έχει έρθει η ζωή στη Γη από κάποια από αυτά (με τη γενική ονομασία άγγελοι). **Οι άγγελοι (καλοί ή**

μεγάλο χρονικό διάστημα, και μ' έστειλε να τους παιδεύσω με εύπλαχνία. Έγώ όμως όταν τους είδα πολύ να άσεβουν, τους επέβαλα μεγαλύτερο παιδεμό, με αποτέλεσμα πολλοί να έξοντωθούν. Γι' αυτό μου έπεβλήθη ή απομάκρυνσή μου από προσώπου του Θεού που μου είχε αναθέσει την αποστολή». Όταν του είπα «και πώς είμαι άξιος να παρακαλέσω τον Θεό για έναν άγγελο;», εκείνος είπε: «Αν δεν ήξερα ότι ο Θεός δέχεται την προσευχή των γνήσιων δούλων του, δεν θα έρχόμουν και δεν θα σε ένοχλοῦσα». Δείτε: http://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/pun_angel.pdf

³⁸ «...ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιῶντας τὴν ἀνομίαν, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων». (Ματθ. 13,38-42).

³⁹ « Ὅσοι δέ φασι τοὺς ἀγγέλους δημιουργοὺς τῆς οἰασδήποτε οὐσίας, οὗτοι στόμα εἰσὶ τοῦ πατρὸς αὐτῶν, τοῦ διαβόλου· κτίσμα γὰρ ὄντες οὐκ εἰσι δημιουργοί». (άγιος Ιω. Δαμασκηνός)

κακοί) ανθρώπους δεν δημιουργούν, είτε το θέλουν είτε όχι, γιατί δεν μπορούν.

Λογικά **μένει να εξετάσουμε αν υπάρχει ζωή στο Σύμπαν σε μορφή παρόμοια με την ανθρώπινη**, διότι η από την ύλη σταδιακή «εξέλιξη» για να δημιουργηθούν τέλεια λογικά όντα αποκλείεται από τη Γραφή και τους Πατέρες, οι οποίοι τη δημιουργία των λογικών όντων την ανάγουν κατ' ευθείαν στον Θεό. Και βέβαια **λογικά όντα δεν είναι δυνατόν να υπάρξουν χωρίς αθάνατες ψυχές** (πνεύματα), διότι δεν έχει νόημα μια θνητή οντότητα, που σε λίγο θα διαλυθεί στα «εξών συνετέθη» να αναζητά το Θεό. Για ότι είναι πρόσκαιρο ισχύει το του Αποστόλου: «εάν οι νεκροί δεν εγείρονται (κατά την 2^α Παρουσία) **φάγωμεν, πίωμεν, αύριον γαρ αποθνήσκομεν**»⁴⁰ (Α Κορ. 15,32). Και το σώμα φτιάχτηκε κατά τη Γραφή, επειδή επρόκειτο να γίνει κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος, από τον ίδιο τον Θεό. Και δεν αντιφάσκει προς τον εαυτό της η Γραφή δεχόμενη ταχυδακτυλουργικά, όπως η «θεωρία της Εξέλιξης», **θεούς από τα μανίκια της**, με πρώτη τη **«θεά» τύχη**⁴¹.

Στα πλαίσια της εξέτασης αν υπάρχει ζωή στο Σύμπαν σε μορφή παρόμοια με την ανθρώπινη, αναφερόμαστε πρώτα σε σχετικές αντιλήψεις, όπως αυτές περί **Αγνώστων Ιπταμένων Αντικειμένων** από άλλους κόσμους (**UFO**). Αυτές μπορούν να εξετασθούν βάσει των Γραφών πιο αναλυτικά με τον εξής τρόπο. Αν αφαιρέσουμε τις παρατηρήσεις που ερμηνεύουν λανθασμένα κάποια φυσικά ή τεχνητά φαινόμενα σαν «εξωγήινα», και θεωρήσουμε ότι δεν έχουμε να κάνουμε ούτε με κάποιο είδος οφθαλμαπάτης, εκείνο που μένει **είναι να εξετάσουμε από πού μπορεί να προέρχεται ένα «UFO»**.

Εδώ οι πιθανότητες είναι δύο. **Είτε 1ον ανήκει σε ένα πνευματικό κόσμο, είτε 2ον είναι μια υλική κατασκευή από κάπου εκτός Γης** (η γήινη κατασκευή δεν μας ενδιαφέρει).

1ον. Αν το εμφανισθέν ανήκει στον πνευματικό κόσμο, τότε είτε είναι α) από τη μεριά του Θεού και των αγίων αγγέλων που εκτελούν πάντα το θέλημά Του, είτε πρόκειται β) για δαιμονική εμφάνιση. Αυτή η τελευταία, είναι εξαιρετικά επικίνδυνη αν γίνει αποδεκτή, διότι οι δαίμονες μετά έχουν δικαιώματα πάνω στον εξαπατηθέντα και δεν τον αφήνουν πλέον ήσυχο. Όμως πως θα ξέρουμε ότι είναι της πρώτης κατηγορίας και όχι της δεύτερης; Γενικά δεν πρέπει να δίνουμε σημασία λένε οι ασκητικοί πατέρες της Εκκλησίας στα διάφορα οράματα και εμφανίσεις, και να μην ξεθαρεύουμε με ότι κι αν δούμε. Πάντως, αν κάτι είναι εκ Θεού αφήνει,

⁴⁰ Αυτό κάνουν από πνευματική σκότωση και οι εθνικοί δηλ. ειδωλολάτρες (ή παγανιστές): «μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων». (Ματθ. 6,32)

⁴¹ «Γιατί πως ο πολύς χρόνος μπορεί να αρχίσει να παράγει ζωντανές μορφές, και οι εξελικτικοί γιαυτό προσπαθούν όσο μπορούν να αυξήσουν την ηλικία της Γης; Χωρίς να υπάρχουν οι κατάλληλοι νόμοι-εντολές πώς μονάχο του το πέρασμα του χρόνου θα συγκροτήσει πολυπλοκότερες μορφές ύλης που τελικά θα εξελιχθούν σε οργανισμούς κλπ; Πως υπάρχουν νόμοι (επιλογής, επιβίωσης του ισχυροτέρου κλπ) αλλά δεν υπάρχει νομοθέτης; Και πως κατά τη διαδικασία αυτή ενώ θα δημιουργούνται άπειρα τέρατα, κάποιο από αυτά θα επιλεγόταν να επιβιώσει και τα άλλα θα εξαφανιζόντουσαν; Που είναι τα υπολείμματα των τεράτων, και γιατί περιέργως θα πρέπει αυτό το είδος που επιβιώνει να έχει λειτουργικότητα σε όλα τα όργανά του **και το πιο αξιοπερίεργο ομορφιά;**

και μετά την απομάκρυνσή του, ειρήνη στην ψυχή, καθαρό νου, ταπεινούς λογισμούς, αγάπη προς το Θεό και όλη την κτίση. Αν είναι εκ του πονηρού δημιουργεί ταραχή κατά την εμφάνισή του, που παραμένει και μετά την εμπειρία αυτή, μαζί με μια γενική έξαρση των παθών, που φανερώνεται συχνά σαν διαταραχή του νευρικού συστήματος, βίαιη και υπερήφανε συμπεριφορά, ανεξέλεγκτους σαρκικούς λογισμούς και επιθετικότητα, και άλλα παρόμοια. Έχει γράψει λεπτομερώς γιαυτά ο μακαριστός π. Σεραφεΐμ Ρόουζ.

Από ότι αναφέρθηκε μέχρι τώρα είναι φανερό ότι επιμειξία ανθρώπων και αγγέλων, κλωνοποίηση που λέει ο **Rael** ότι του υπέδειξαν οι «εξωγήινοι» ότι έκαναν στους ανθρώπους και τα παρόμοια, είναι εντελώς αδύνατο να γίνει εάν θεωρήσουμε τους αγγέλους (καλούς ή κακούς) σαν εξωγήινους, διότι δεν έχουμε να κάνουμε με όντα «άλλων διαστάσεων» του υλικού κόσμου, αλλά με εντελώς διαφορετικές πνευματικές φύσεις, με μηδενική δυνατότητα πρόσμειξης στοιχείων από το δικό μας κόσμο. Θεωρίες παρόμοιες έλεγαν ο **Σίμων ο Μάγος**, ο Μένανδρος, ο Βασιλείδης, ο Καρποκράτης και άλλοι, που δίδασκαν, ότι από προαιώνια ύλη διέπλασαν τον κόσμο οι ...άγγελοι. Πολλές φορές καταδικάστηκαν αυτές οι αντιλήψεις από την Εκκλησία (Ειρην. κατά αιρ. α'. 24, Ευσεβ. Εκκλ. Ιστ. δ'. 7 κλπ).

Ότι εμφανίζεται σε μας από τον πνευματικό κόσμο, κι αυτό συμβαίνει μόνο αν το επιτρέψει ο Θεός, δεν έχει σχέση με την ουσία των εκεί όντων που είναι αππροσέγγιστη, αλλά **με ενέργειές της**. Όταν αυτή η εμφάνιση είναι εκ Θεού προκαλείται από το έλεος του Θεού σε σχέση με κάποια ανάγκη της ψυχής του εμφανιζομένου, ενώ όταν είναι εκ δαιμόνων τότε και πάλι γίνεται ότι παραχωρήσει ο Θεός. Εξ άλλου αν και οι άγιοι **Σεραφεΐμ του Σαρώφ**⁴² και **Νείλος ο Μυροβλύτης**⁴³ υποστηρίζουν την γέννηση του Αντιχρίστου με τεχνητό τρόπο (ένα είδος κλωνοποίησης), δεν υποστηρίζουν αλλά με έμφαση αποκλείουν, όπως και όλοι οι άλλοι άγιοι, την κατοίκηση του Σατανά μέσα του κατά άμεσο υπερφυσικό τρόπο, όπως έγινε στην περίπτωση του Κυρίου Ιησού όταν σαρκώθηκε μέσα στην αιεπάρθενο Μαρία, την αληθινά Θεοτόκο. Μόνο ο Θεός «των πνευμάτων και πάσης σαρκός» μπορούσε να σαρκωθεί ως μόνος δυνατός, και διότι με τη σοφία του το προέβλεψε και το προώρισε από την αρχή, «προ καταβολής κόσμου». Ο Σατανάς απλώς βάζει λογισμούς στους ανθρώπους να εφευρίσκουν πράγματα που τον εξυπηρετούν, με αποκορύφωμα την κλωνοποίηση και τις γενετικές επεμβάσεις, που μπορούν να διαστρέψουν την ίδια την ανθρώπινη φύση και να την υποβιβάσουν σε υπηρέτρια της κακίας, από ελεύθερη και αγαθή που δημιουργήθηκε.

Είναι αποτέλεσμα σύγχυσης επομένως και βαθείας άγνοιας το να νομίζουν κάποιοι ότι η ζωή στη Γη, και μάλιστα οι ίδιοι οι άνθρωποι, προήλθαν από αγγέλους καλούς ή κακούς.

Γράψαμε στο **«τι θα γίνει το 2012»**⁴⁴ για την υποτιθέμενη **ανάμιξη των ξεπεσμένων αγγέλων με γυναίκες των ανθρώπων** που έφτιαξαν δήθεν μια ράτσα γιγάντων, τους **Νεφιλίμ**, που και αυτό σημαίνει «ξεπεσμένοι». Είπαμε ότι μεταφράζουν το «υιοί του Θεού» σαν «ξεπεσμένοι άγγελοι», που είναι αυθαίρετο και ποιοτικά (κατά το νόημα) αντίθετο στο πρωτότυπο κείμενο: «ιδόντες δε οι υιοί του Θεού τας θυγατέρας των ανθρώπων ότι καλαί εισιν,

⁴² Δείτε στον «Επίτομο» ή το απόσπασμα: http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf για την προφητεία του Αγίου Σεραφεΐμ του Σαρώφ, όπου η γέννηση του Αντιχρίστου γίνεται με τεχνητή γονιμοποίηση στην μήτρα της μητέρας του όπως και κατά τον άγιο Νείλο τον Μυροβλύτη ο οποίος μιλάει καθαρότερα για κλωνοποίηση, αφού τονίζει ότι δεν θα γεννηθεί με σπέρμα ανδρός.

⁴³ http://www.imdleio.gr/diaf/2007/062_st_Nilus-AX-notes-genetics.pdf

⁴⁴ <http://www.imdleio.gr/diaf/files/2012/2012.pdf>

έλαβον εαυτοίς γυναίκας από πασών, ων εξελέξαντο. και είπε Κύριος ο Θεός· ου μη καταμείνη το πνεύμα μου εν τοις ανθρώποις τούτοις εις τον αιώνα δια το είναι αυτούς σάρκας»...(Γέν. 6,2) Αγνοούν, ή για λόγους εντυπώσεων αρεστών στους φίλους των UFO, δεν δέχονται την ερμηνεία του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, που εξηγεί ότι οι **«υιοί του Θεού» ήταν τα παιδιά του Σηθ**, 3ου υιού του Αδάμ. Αυτή ήταν η ευσεβής γενιά που ζούσε χωριστά από την υλοστρεφή γενιά του Κάϊν. **«Θυγατέρες των ανθρώπων» ήσαν οι γυναίκες της φυλής του Κάϊν**. Γράψαμε τότε, τώρα το αναλύουμε περισσότερο: **Είναι ανοησία, να νομίζει κάποιος, έστω και μη ξέροντας την ερμηνεία του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ότι οι άγγελοι που δεν έχουν σάρκα κατά τη Γραφή, αλλά είναι πνεύματα** (ο ποιών τους αγγέλους Αυτού πνεύματα, Ψ.103), **μπόρεσαν να έρθουν σε μίξη με ανθρώπους και να τεκνοποιήσουν κι όλας!** Να σημειωθεί ότι το πρωτότυπο εβραϊκό κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης χάθηκε και ξαναγράφηκε ενώ η μετάφραση των εβδομήκοντα είναι πιστή στο σωζόμενο τότε εβραϊκό κείμενο, και μ' αυτή περισσότερο συμφωνούν οι ευρεθέντες πάπυροι της Νεκράς Θάλασσας.

Γράψαμε επίσης για την προσπάθεια σύνδεσης των παραπάνω με όσα λέγει ο Άγιος Ανδρέας ο διά Χριστόν Σαλός: **Ο Άγιος Ανδρέας μιλάει για ρυπαρά γένη ανθρώπων⁴⁵ όχι μεταλλαγμένων αγγέλων**. Ούτε αυτά μπήκαν μέσα στο κέντρο της Γης (!), όπως λέει ένα τηλεοπτικό κανάλι, αλλά, σαν άνθρωποι που ήταν, πήγαν στα βάθη της Ασίας, και θα ξαναβγούν (θάρθουν στα πιο πολιτισμένα μέρη) σύμφωνα με τον άγιο Ανδρέα, αλλά και την Αποκάλυψη.

Πάνω λοιπόν στο θέμα των αγγέλων και την με τους ανθρώπους (μηδενική) δυνατότητα ανάμιξης τους αναφερθήκαμε εκθέτοντας αναλυτικά και το πώς οι άγγελοι δεν ζουν σε χώρο που έχει οποιαδήποτε συγγένεια με τον δικό μας, έτσι όπως τον αντιλαμβανόμαστε τώρα ή όπως μπορεί να τον αντιληφθούμε μέσω επιστημονικών οργάνων στο μέλλον, αλλά ούτε ο χρόνος εκεί έχει κάποια σχέση με τον γήινο, και όσοι χριστιανοί έχουν πνευματικές εμπειρίες διότι κάνουν αγώνα για την σωτηρία τους μπορεί να το κατανοήσουν.

2ον. Μένει να εξετάσουμε αν κάτι που εμφανίζεται σαν εξωγήινο μπορεί να είναι κατασκεύασμα του υλικού σύμπαντος από μια **άλλη λογική οντότητα όπως οι άνθρωποι, δηλαδή με πνεύμα και υλικό σώμα**. Είδαμε ήδη ότι δεν είναι δυνατόν (καθαρά) πνευματικές οντότητες να κάνουν οποιαδήποτε επέμβαση στο υλικό πεδίο χωρίς το θέλημα του Θεού, και μάλιστα οι πονηροί άγγελοι δεν μπορούν να λάβουν σώμα για τον εαυτό τους. Εντελώς προσωρινά και μόνο αν το θέλει ο Θεός, μπορούν να υλοποιηθούν, δηλ. να εμφανίζονται σαν να έχουν σώμα και τότε μπορούν να μάχονται με τους ανθρώπους «σωματικά». Το βλέπουμε αυτό στους βίους πολλών αγίων, και πρόσφατα των γερόντων Ιακώβου Τσαλίκη και Αμβροσίου Λάζαρη (της Μονής Δαδίου)⁴⁶.

Αυτό συνέβη και στον Φιλ Σνάϊντερ, που στις εγκαταστάσεις υπογείων πόλεων που έφτιαχνε για λογαριασμό του Αμερικανικού κράτους, δεχόταν τέτοιες επιθέσεις «εξωγήινων»

⁴⁵ Διαβάστε ότι δια προσευχής, όπως γράφει ο (ψευδο)Καλισθένης, ο Μέγας Αλέξανδρος έκλεισε τα «βδελυρά έθνη» στα βάθη της Ασίας: http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/agAndreas_salos.pdf

⁴⁶ «Για παράδειγμα, μια φορά του εμφανίστηκε ένας γιγαντώσωμος δαίμονας πού του έδωσε μια γροθιά στο πρόσωπο και ο Γέροντας, ο οποίος τότε ήταν όρθιος και γερός, δεν δίστασε και του την ανταπέδωσε!». Δείτε το 14 στο: http://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf

αλλά και αυτός τις ανταπέδιδε, όπως γράψαμε στο «τι θα γίνει το 2012». Μόνο οι άγιοι ωφελούνται πλήρως από τη μάχη με τους υλοποιημένους δαίμονες, και δεν θα επέτρεπε ο Θεός να αντιμετωπίσουν τέτοια κατάσταση οι άλλοι άνθρωποι εκτός και αν δώσουν σημαντικά «δικαιώματα», όπως στην περίπτωση των υπογείων πόλεων που γίνονται μυστικά για να γλυτώσουν λίγοι, και μένουν αλειτούργητες μακριά από κάθε είδος αγιασμού. Είπαμε ότι θα εξετάσουμε την δυνατότητα φαινόμενα τύπου UFO (Unidentified Flying Objects) να προκαλούνται από άλλα **υλικά όντα, όπως εμείς**, κάπου στο Σύμπαν. Και προσθέσαμε ότι **πρέπει να είναι αυτά τα όντα λογικά**. Όχι μόνο γιατί θα έπρεπε να έχουν αναπτύξει πολιτισμό για να μπορούν να στείλουν σε μας τεχνολογικά προηγμένα κατασκευάσματα, αλλά και διότι όπως διδασκόμεθα από τις Γραφές και επιβεβαιώνουμε με απλή παρατήρηση, όποιο ζωντανό δεν έχει λογική ψυχή είναι απλά ζώο, και δεν επιδέχεται εξέλιξη για να γίνει λογικό όν. **Η Εξελικτική θεωρία δεν μπορεί να εφαρμοσθεί στις ψυχές, δημιουργώντας από θνητές ψυχές ζώων, αθάνατες ανθρώπινες!**⁴⁷ Τα λογικά όντα δημιουργήθηκαν άμεσα από το Θεό.

Το ερώτημα είναι, **μπορούμε να υποθέσουμε ότι υπάρχει, σαν την ανθρώπινη, λογική ζωή (δημιουργημένη από το Θεό), κάπου αλλού στο υλικό Σύμπαν χωρίς να φτάσουμε σε συμπεράσματα αντίθετα στο πνεύμα των Γραφών;**

Διαβάζουμε πχ ότι ο εκκλησιαστικός συγγραφέας **Κωνσταντίνος Καλλίνικος** (αρχές 20ου αι.) στο βιβλίο του «Ο Θεός εν τοις έργοις αυτού» διατυπώνει για τους δορυφόρους των άλλων πλανητών τις εξής ενδιαφέρουσες σκέψεις: «*Τίνα λόγον υπάρξεως έχουν αι σελήναι του Διός και του Κρόνου και του Ουρανού και του Ποσειδώνος, αφού δεν έχουν να φωτίσουν κανέναν; Αλλά τι λέγω; Εκεί επάνω έχει τα δωμάτια επιπλωμένα, αιθούσας φωταγωγημένας, οικήματα προς κατοικίαν έτοιμα, και ουδείς υπάρχει ο οικών; Μία τοιαύτη υπόθεσις μοί φαίνεται δυσπαράδεκτος, ως δισταμένη προς την ανεξάντλητον του Θεού Σύνεσιν και Τέχνην. Ενώ πολύ λογικότερον και Θεοπρεπέστερον ευρίσκω, οσάκις ανυψώνω τα βλέμματα προς τους κόσμους εκείνους, να βαυκαλίζομαι από την γλυκείαν πίστιν, ότι και εκεί επάνω πτερυγίζουν ψυχαί και εκεί επάνω πάλλουν καρδίαι, και εκεί επάνω ζουν αδερφοί μου, και εκεί επάνω ως από θυσιαστηρίου ανοθρώσκουν καπνοί και αίνοι υπέρ του Τρισένδοξου Δημιουργού».*

Στο βιβλίο «**UFO - ξένα όντα, τεχνοείδωλα της Αβύσσου**» σχολιάζεται το παραπάνω κείμενο: «*Οι σκέψεις αυτές και οι ιδέες είναι γραμμένες πριν από πάρα πολλά χρόνια, τότε που η αστρονομική έρευνα γνώριζε πολύ λίγα πάνω στο ζήτημα αυτό. Βέβαια, είναι από δύσκολο έως απίθανο να κατοικούνται όλοι αυτοί οι δορυφόροι που γράφει ο Κωνσταντίνος Καλλίνικος. Βλέπουμε όμως ότι από την τεράστια γκάμα των Ορθοδόξων συγγραφέων, υπάρχουν πολλοί με εναλλακτικές θέσεις, που σβήνουν το μύθο περί φανατισμού και προκαταλήψεων των εκπροσώπων της Εκκλησίας, ειδικά σε θέματα στα οποία δεν υπάρχει σίγουρη εξήγηση*⁴⁸ *στις Γραφές.*

Ο καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών **Μ. Σιώτης** σε μια μελέτη του (το 1963) γράφει τα εξής: «*Η ύπαρξις λογικών όντων επί των ουρανίων σωμάτων υπό οιαδήποτε κατασκευήν, μορφήν και έκφρασιν, δημιουργεί εξόχως ενδιαφέροντα Θεολογικά προβλήματα, έχοντα ως κέντρον την προσωπικήν συγκρότησιν και αυτοτέλειαν των όντων*

⁴⁷ Όταν ακόμη και για τα σώματα μένει στις κατά φαντασίαν υποθέσεις (ανακατεμένες με ταχυδακτυλουργίες όπως είπαμε).

⁴⁸ Είναι η γνώμη των συγγραφέων του βιβλίου ότι δεν υπάρχει σίγουρη εξήγηση.

τούτων. Από Θεολογικής πλευράς έχει μεγάλην αξίαν, πέραν των γνωσιολογικών ημών ενδιαφερόντων, η παρουσία λογικών όντων επί των ουρανίων σωμάτων».

Ο Σιώτης τονίζει «την αντίληψιν των Πατέρων της Ορθοδόξου Εκκλησίας, κατά την οποίαν το επί της γης έργον της εν Χριστώ σωτηρίας δεν παρουσιάζεται ποσώς ασυμβίβαστον ούτε προς την ύπαρξιν ούτε προς την μη ύπαρξιν λογικών όντων επί των λοιπών ουρανίων σωμάτων⁴⁹». Ίσως, αν στην εποχή των Εκκλησιαστικών Πατέρων είχε προχωρήσει η αστρονομία και η διαστημική επιστήμη όπως σήμερα, να απασχολούνταν ιδιαίτερα με το θέμα αυτό και να διατύπωναν κάποιες πιο συγκεκριμένες απόψεις και να παρουσίαζαν πιθανές λύσεις.

Αν και οι περισσότεροι Ορθόδοξοι συγγραφείς δεν εξέφραζαν άποψη για την ύπαρξη εξωγήινων όντων, εν τούτοις βλέπουμε ότι υπήρχαν και άλλοι που, όχι μόνο δεν απέρριπταν το ενδεχόμενο αυτό, αλλά και το ασπάζονταν σαν πιθανότητα. Επιπλέον είδαμε ότι το κύρος της Αγίας Γραφής δεν κλονίζεται από μία τυχόν ανακάλυψη ή και... εισβολή εξωγήινων μορφών ζωής. Το ότι δεν αναφέρει ρητώς την ύπαρξή τους δε σημαίνει ότι τους απορρίπτει».

Από την παραπάνω προσπάθεια να εισαχθεί θεολογικά το θέμα, παρατηρούμε ότι υπάρχουν προκαταβολικές κρίσεις που δεν ταιριάζουν στο πνεύμα της έρευνας. Το «δεν υπάρχει σίγουρη εξήγηση στις Γραφές» πρέπει να θεωρήσουμε ότι δεν εκφράστηκε σωστά, όπως και το αφορόν την «αντίληψη των Πατέρων της Ορθοδόξου Εκκλησίας» στην ύπαρξη ή μη ύπαρξη «λογικών όντων επί των λοιπών ουρανίων σωμάτων», διότι είναι αντιφατικό, δεχόμενο ότι υπάρχει αντίληψη πράγμα που μετά διαψεύδει διότι δεν υπήρχε τότε το φαινόμενο των «εξωγήινων» αλλά και η επιστήμη όπως λέει δεν είχε αναπτυχθεί για να γνωρίζει ότι υπήρχαν άλλα ουράνια σώματα μέσα και έξω από το δικό μας πλανητικό σύστημα. Όπως αναγράφεται στην εισαγωγή του βιβλίου πριν τη δεκαετία του '50 (1950) το μυστήριο των UFO ήταν άγνωστο για τους περισσότερους. Ας δούμε όμως από το ίδιο βιβλίο, «UFO - ξένα όντα, τεχνοειδωλα της Αβύσσου», **τα επιχειρήματα όσων υποστηρικτών των UFO επικαλούνται την Βίβλο για συνήγορό τους:**

«Λέγαμε λοιπόν ότι η Αγ. Γραφή δεν απορρίπτει την ύπαρξη εξωγήινων πολιτισμών. Αντίθετα, ανακαλύπτει κανείς ορισμένα χωρία που μπορεί να υποδηλώνουν την πιθανή ύπαρξη και άλλων φυλών στο σύμπαν, εκτός του ανθρώπου.

Στην Καινή Διαθήκη λοιπόν βρίσκουμε τα εξής σημεία: **«Και άλλα πρόβατα έχω, ά ουκ εστίν εκ της αυλής ταύτης»** δηλ. «Έχω και άλλα πρόβατα, που δεν ανήκουν σ' αυτήν την μάντρα». Πρόκειται για λόγια που είπε ο ίδιος ο Χριστός (κατά Ιωάννη 10, 16).

Στο χωρίο αυτό, όπως και στα επόμενα που θα δούμε, δεν δηλώνεται ξεκάθαρα ότι υπάρχει ζωή σε άλλους κόσμους, είναι όμως πιθανό να εννοεί και αυτό. Το ίδιο ισχύει και για τη φράση του Αποστόλου Παύλου στην προς Ρωμαίους επιστολή (8, 39) περί «κτίσης ετέρας». Μεταφράζουμε: «Και είμαι πραγματικά βέβαιος πως ούτε θάνατος ούτε ζωή, ούτε άγγελοι ούτε άλλες ουράνιες δυνάμεις, ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα, ούτε κάτι άλλο στον ουρανό ή στον Άδη, **ούτε καμία άλλη κτίση - δημιουργία δεν θα μπορέσει να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού**». Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν περιλαμβάνονται κι άλλα σκεπτόμενα όντα εκτός από μας στην ερμηνεία για την «άλλη κτίση» και τα «άλλα πρόβατα». Αν οι νύξεις αυτές αφορούν και

⁴⁹ Αυτό ακριβώς πρέπει να εξεταστεί, και όχι να γίνει αυτόματα δεκτό.

στην περίπτωση ύπαρξης άλλων έλλογων όντων, δεν σημαίνει ότι αυτά κατοικούν απαραίτητα σε άλλους πλανήτες. Μπορεί να ζουν σε άλλες διαστάσεις -πραγματικότητες π.χ., ή μπορεί να μην έχουν τη δική μας εξωτερική μορφή. Το ίδιο ισχύει και για τη φράση που υπάρχει στην Αποκάλυψη από τον Ιωάννη (5,13): «(μψφ.) **Και ύστερα άκουσα κάθε δημιουργημα που βρίσκεται στον ουρανό και στη γη και κάτω από τη γη...**».

Τέλος στα κατά Μάρκον (13,27) και κατά Ματθαίον (24, 31) Ευαγγέλια αναφέρεται ότι στη Δευτέρα Παρουσία **οι άγγελοι θα μαζέψουν τους εκλεκτούς του Χριστού από το άκρο της γης ως το άκρο του ουρανού** (στο κατά Μάρκον) ή από το ένα άκρο των ουρανών ως το άλλο (στο κατά Ματθαίον). Αυτό σημαίνει ότι αν υπάρχουν άλλα ευφυή όντα στο σύμπαν θα κριθούν και αυτά στη Δευτέρα Παρουσία από τον Υιό του Θεού, που προϋπήρχε της δημιουργίας του κόσμου (κατά Ιωάννη 17, 5 - 6 και 24 - 25)».

Ας εξετάσουμε τι έλεγαν οι Πατέρες για τα παραπάνω εδάφια, επειδή πολλοί τα επικαλούνται σαν επιβεβαίωση από τη μεριά των Αγίων Γραφών ότι υπάρχουν UFO ή τουλάχιστον ότι δεν αποκλείεται η ύπαρξή τους.

Η αυλή των προβάτων χρησιμοποιείται ως έννοια κατά διαφόρους επάλληλους τρόπους, με το ίδιο πάντα κεντρικό νόημα. Κατά τον **Μεγάλο Βασίλειο**⁵⁰ **«Αυλή αγία» είναι η Εκκλησία**, και έξω από αυτήν δεν πρέπει να προσκυνάμε τον Κύριο, κατά το ψαλμικό: «προσκυνήσατε τον Κύριον μέσα στην αγία αυτού αυλή», δηλ. εκτός παραсуναγωγών και σχισμάτων, όπως εξηγεί. Και ανέφερε αρχικά ο Κύριος σαν αυλή αυτή των Ιουδαίων, λέει ο Μέγας Βασίλειος, αλλά η όντως αγία αυλή είναι αυτή στην οποία θα συναχθούν τα λογικά πρόβατα της ποιίμνης του Χριστού, αυτοί που προσκυνούν τον Θεό «εν πνεύματι και αληθεία», δηλαδή οι Χριστιανοί, οι οποίοι δεν χρειάζεται να ανήκουν στην παλιά αυλή των τύπων και σκιών, αλλά στην νέα του Αγίου Πνεύματος. Συνεπώς η αυλή παραμένει μία, διότι αυτή των Ιουδαίων ήταν απλός τύπος της αληθινής και αιώνιας που εγκαινίασε ο Ιησούς Χριστός. Σ' αυτή δεν σφάζονται ζώα, αλλά με τη δύναμη της λογικής θυσίας του Αμνού του Θεού, καταπολεμούνται τα πάθη μας, τα οποία συγκροτούσαν στην αρχαιότητα την πολύθεη ειδωλολατρεία. Στην Αγία Αυλή, δηλαδή την Εκκλησία του Θεού, προσήλθαν στην αρχή (κυρίως) όσοι πίστευσαν από τους εθνικούς, τώρα όμως εγγύζοντας στο τέλος των ημερών, άρχισαν να προσέρχονται και από τους Ιουδαίους, ώστε να τελειωθεί το «μία ποιίμνη, εις Ποιμήν».

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ερμηνεύοντας το ίδιο εδάφιο «και άλλα πρόβατα έχω ά ουκ έστιν εκ της αυλής ταύτης» βλέπει και αυτός σαν τύπο το κάλεσμα των δύο λαών, Ιουδαίων (με περιτομή) και Εθνικών (με ακροβυστία, απερίτμητων), στο πρόσωπο του

⁵⁰ Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Ἐξω τῆς ἁγίας αὐλῆς οὐ χρῆ προσκυνεῖν τῷ Κυρίῳ, ἀλλ' ἐνδον γενόμενον· τουτέστι, μὴ ἐκβαίνειν τοῦ συστήματος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ καθ' ἑαυτὸν κατάρχειν παραсуναγωγῆς καὶ σχισμάτων, τὸν ὀφείλοντα ἀληθινῶς τῷ Θεῷ λατρεύειν... Ἦδη δὲ καὶ ὁ Κύριος αὐλὴν εἶπεν τὴν Ἰουδαίων, εἰπὼν· **Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης, ἐνδεικνύμενος δηλονότι καὶ ἄλλην εἶναι αὐλὴν τὴν ὄντως ἁγίαν, τὴν μέλλουσαν συνάγειν τὰ Χριστοῦ πρόβατα, τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν προωρισμένους εἰς σωτηρίαν· τουτέστι, τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην, ἐν ἣ οἱ ἄλλοι θινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνοῦσιν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ.** Οὐδεὶς δὲ θεοποιῶν τι ἄλλο παρὰ τὸν Θεὸν δύναται προσκυνῆσαι τῷ Θεῷ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Θεοποιούσι δὲ, οἱ μὲν, κοιλίαν· ὦν ὁ Θεὸς ἢ κοιλία· οἱ δὲ, ἀργύριον· οἱ τῇ πλεονεξίᾳ, ἥτις ἐστὶν ειδωλολατρεία, προσκείμενοι, καὶ ἕκαστός γε ὃ πάντων μᾶλλον τετίμηκε, τούτῳ τὴν τοῦ Θεοῦ περιτίθησι δόξαν. (Ομιλία στον 28^ο ψαλμό, MPG 30: 72-81)

πατριάρχη Αβραάμ⁵¹, που θεωρείται τύπος Χριστού. Η Εκκλησία συνάγει από την ενανθρώπιση του Σωτήρος και μετά, όλους τους λαούς που πιστεύουν σ' Αυτόν. Δεν κάνει διάκριση προέλευσης μεταξύ **εθνικών** (ειδωλολατρών) και **Ιουδαίων** (των υπό την παιδαγωγία του Μωσαϊκού νόμου). Και εδώ η ερμηνεία του παραπάνω εδαφίου είναι για γήινες φυλές. Το επιβεβαιώνει ο ίδιος άγιος και σε άλλη ομιλία: «Γ' αυτό και με την ευκαιρία **εισάγει τον λόγο περί εθνών: Και διότι και άλλα πρόβατα έχω που δεν είναι από την αυλή αυτή και εκείνα πρέπει να τα φέρω**. Να πάλι το ρήμα δει (πρέπει) να κείται (στο εδάφιο), δηλωτικό όχι της ανάγκης αλλά αυτού που πάντως θα γίνει»⁵²... Και πάλι συνεχίζει: «Εάν όμως λέγει, **ά οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης** (τα οποία δεν είναι από την αυλή αυτή), μη θορυβηθείς. Διότι **η διαφορά είναι περί τον νόμον μόνο**, όπως ακριβώς και ο Παύλος λέγει ούτε η περιτομή έχει κάποια ισχύ, ούτε η ακροβυστία. **Κ' εκείνα με δει ἀγαγείν** (και εκείνα πρέπει να τα συνάξω) δείχνει ότι και οι δύο είναι σκορπισμένοι και ανακατεμένοι και δεν έχουν ποιμένας, μη έχοντας έρθει (ως τότε) ο καλός Ποιμήν. Μετά προαναγγέλει **την μελλοντικήν αυτών συνάφεια**, ότι δηλ. θα γίνουν μία ποίμνη. Το οποίο και αυτό ο Παύλος πάλι εδήλωσε με το να πει: «για να κτίσει μέσα Του, τους δύο σε ένα καινούργιο άνθρωπο»⁵³».

Παρατηρούμε ότι είναι σαφέστατη η αναφορά στα **έθνη** κατά τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, όταν ο Κύριος μιλάει για «**άλλα πρόβατα**», και το κυριότερο ότι αυτά θα αποτελέσουν μια Ποίμνη, την Εκκλησία, με συνάφεια και ενότητα εν Αγίω Πνεύματι. Δεν θα είναι άλλα στη μια γωνιά του Σύμπαντος και άλλα στην άλλη, διότι τότε τι συνάφεια θα έχουν αν αμφιβάλλουν ακόμη και για την ύπαρξη ο ένας του άλλου; Και είναι ενδιαφέρον ότι ο πνευματικός κόσμος, παρόλο που η σύστασή του μένει τελείως έξω από τις διαστάσεις του κόσμου μας, αποκαλύπτει με διάφορους τρόπους την ύπαρξή του (καλής ή κακής διάθεσης), και το βλέπουμε αυτό από το πρώτο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, τη Γένεση. Από τον Παράδεισο ακόμη το πονηρό πνεύμα ξεγελάει δια του όφεος τους πρωτοπλάστους, και ύστερα τα Χερουβεΐμ κλείνουν και φρουρούν τις πύλες του. Οι αγαθοί άγγελοι δείχνουν όπως και στο άρμα του προφήτη Ιεζεκιήλ ότι ενδιαφέρονται για μας, και συνεργάζονται για την πνευματική μας τελείωση, και είμαστε μαζί τους ενωμένοι πνευματικά. Αντίθετα εξωγήινα πλάσματα με σάρκα σαν εμάς δεν συναντάμε στις Άγιες Γραφές (παρά μόνο αν γίνουν κακές μεταφράσεις τους), και η βεβαιότητα προκύπτει από την ερμηνεία που κάνουν στα χωρία της Βίβλου οι Πατέρες της Εκκλησίας.

⁵¹ «ἄκουσον καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης, κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγείν· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν. Τοῦτο καὶ ἄνωθεν ὡς ἐν τύπῳ γέγονεν. Ὁ γὰρ Ἀβραάμ γέγονεν ἑκατέρων πατριάρχης, τῶν τε ἐν ἀκροβυστία, τῶν τε ἐν περιτομῇ· ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ὡς ἐν τύπῳ, τοῦτο δὲ ἐν ἀληθείᾳ. Οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· τουτέστι, συνέδησεν ἑκάτερα τὰ ἔθνη». (Ερμηνεία στους ψαλμούς MPG 55: 39-498).

⁵² «Διὰ τοῦτο καὶ εὐκαιρῶς τὸν περὶ τῶν ἐθνῶν εἰσάγει λόγον. Καὶ γὰρ καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, φησὶν, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγείν. Ἴδου πάλιν τὸ, Δεῖ, ρῆμα κείμενον, οὐκ ἀνάγκης ἔστιν, ἀλλὰ τοῦ πάντως ἐσομένου δηλωτικόν...»

⁵³ «Εἰ δὲ λέγει, **Ἄ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης**, μὴ θορυβηθῆς. Ἡ γὰρ διαφορά περὶ τὸν νόμον μόνον, καθάπερ καὶ ὁ Παῦλος φησὶν· Οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία. **Κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγείν**. Δείκνυσιν ἀμφοτέρους ἐσκορπισμένους καὶ μεμιγμένους καὶ ποιμένας οὐκ ἔχοντας, κἀκεῖνους καὶ τούτους, οὔπω τοῦ καλοῦ παραγενομένου ποιμένος. **Εἶτα καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτῶν προαναφωνεῖ συνάφειαν**, ὅτι ἔσονται μία ποίμνη. Ὅπερ καὶ αὐτὸ πάλιν ὁ Παῦλος ἐδήλωσεν εἰπών· Ἴνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον». (Ομιλία Ξ', εἰς το κατὰ Ιωάννην, MPG 59: 23-482).

Στην ερμηνεία του προφήτη Ζαχαρία από τον Δίδυμο τον Αλεξανδρέα, ερμηνεύονται οι δύο ράβδοι, που βλέπει ο προφήτης, σαν σκήπτρα αρχής ή σύμβολα βασιλείας. Διότι λέγει παν το γένος των ανθρώπων διαιρείται στον λαό από περιτομή (των Ιουδαίων) και στην Εκκλησία από τα έθνη. Ο Θεός όλων (Ιουδαίων και Εθνικών) έλαβε από αυτούς τα σκήπτρα για να κάμει μία ενιαία βασιλεία, επειδή αυτός υπάρχει και Σωτήρ και Βασιλεύς όλων.

Και αν θέλουμε μια άλλη ερμηνεία με το ίδιο όμως κεντρικό νόημα, τότε μπορούμε να δούμε το εδάφιο αυτό και σαν αναφερόμενο στους ζώντες και τους εις Άδην υπάρχοντας (έως Χριστού) κεκοιμημένους, σαν δύο ποιμνία ή βασιλείας που γίνονται μία, από Αυτόν που κυριεύει ζώντων και νεκρών⁵⁴. Σε κάθε περίπτωση η αυλή είναι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού, και τα μέλη της είναι συγγενικά μεταξύ τους, ζώντες ή νεκροί, διότι όλοι είναι απόγονοι του Αδάμ. Δεν αφήνεται παραθυράκι για εξωγήινους!

Ας εξετάσουμε τώρα περισσότερο, αν ισχύει αυτό που έλεγε ο κ. Σιώτης: «*το επί της γης έργον της εν Χριστώ σωτηρίας δεν παρουσιάζεται ποσώς ασυμβίβαστον ούτε προς την ύπαρξιν ούτε προς την μη ύπαρξιν λογικών όντων επί των λοιπών ουρανίων σωμάτων*».

Τα λογικά όντα που μπορεί να βρίσκονται στα άλλα ουράνια σώματα αν είναι άγγελοι, δηλαδή χωρίς υλικό σώμα, τότε βρίσκονται εκεί προσωρινά, διότι κατοικία των αγγέλων είναι οι πνευματικοί ουρανοί, και δεν περιέχονται οι άγγελοι σε τόπο, όπως μας λέει ο άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός⁵⁵. Επί πλέον ήδη ερευνήσαμε την περίπτωση των ασωμάτων. **Μένει να εξετάσουμε την πιθανή ύπαρξη λογικών όντων με σώμα**, χωρίς αναγκαστικά να μοιάζουν με εμάς τους ανθρώπους.

Αν υπήρχαν τέτοια όντα τι θα έκαναν άραγε εκεί; Θα έφτιαχναν πολιτισμό; Θα είχαν γίνει χωρίς κανένα σκοπό, να υπάρχουν μόνο για να υπάρχουν, παρόλο που όπως ήδη εξηγήσαμε

⁵⁴ «Έκ προσώπου τοῦ Σωτήρος ὁ προφήτης Ζαχαρίας ἀπαγγέλλει τὰ περὶ δύο ράβδων ὧν εἴληφεν ἑαυτῷ. Οὐχ ἕτερον δ' ἔτι σημαίνεται ἐν τοῖς προκειμένοις ἐκ τῶν ράβδων ἡ σκήπτρα ἀρχῆς, μᾶλλον δὲ βασιλείας, σύμβολα ὄντα.

Ἐπεὶ τοίνυν **πάν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος διήρηται εἰς τὸν ἐκ περιτομῆς λαὸν καὶ εἰς τὴν κληθεῖσαν ἀπὸ ἐθνῶν Ἐκκλησίαν**, ὁ ἰουδαίων καὶ ἐθνῶν Θεός, σωτὴρ ἅμα καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὑπάρχων, ἔλαβεν ἑαυτῷ τὰ δύο σκήπτρα, ἵνα ἐξ ἀμφοτέρων μίαν βασιλείαν ἀπεργάσῃται.

Νοηθήσεται δὲ ἐξ εὐαγγελικοῦ ρητοῦ ἡ προφητεία· ὡς γὰρ μία βασιλεία ὑπὸ βασιλέα ἓνα ἐξ ἐθνῶν καὶ ἰουδαίων πιστευσάντων ἀνεδείχθη, οὕτω καὶ ποιμνὴ μία ὑπὸ ἓνα ποιμένα τὸν ἀληθινὸν τὸν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων τεθεικότα. Ἔχει δ' οὕτως ἡ εὐαγγελικὴ φωνὴ ὑπὸ τοῦ Σωτήρος ἀπαγγελλομένη· Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ εἴσιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινά με δεῖ συναγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, ἵνα γένωνται μία ποιμνὴ καὶ ποιμὴν εἷσή, **ἕτερα λέγων εἶναι πρόβατα οὐκ ἀπὸ τῆς ἰουδαϊκῆς αὐλῆς ἀλλὰ τοὺς ἀπὸ ἐθνῶν πιστεύοντας τῷ εὐαγγελίῳ**. Ταῦτὸν δὲ τὸ τὰς δύο ἀγέλας ὑπὸ ἓνα ποιμένα γενέσθαι, τῷ τὰ δύο σκήπτρα ὑπὸ τὸν αὐτὸν βασιλέα ἐλθεῖν. Πότε δὲ τοῦτο πληρωθήσεται ἢ ὅταν ἐκβάσεως τύχη τό· Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ;

Ῥηθεῖα καὶ ἐτέρως τό· Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ εἴσιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης, αὐλῆς καλουμένης τῶν προβάτων τοῦ περὶ γῆν κόσμου ἐν ᾧ ἀκμὴν διατρίβουσιν οἱ τὸ σῶμα φοροῦντες, ἀπαλλαγιστῶν τούτου ψυχῶν ἐν τῷ καταχθονίῳ τόπῳ τέως διατρίβουσῶν, ἄσπερ συνάγει ὁ ἀγαθὸς νομεὺς, γενάμενος πρὸς αὐτὰς ὅτε τέθνηκεν ὑπὲρ πάντων ἵνα ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύσῃ. Εἰ δὲ εἷς κυριεύει νεκρῶν καὶ ζώντων βασιλικῷ κράτει καὶ ποιμαντικῇ ἐπιστήμῃ, αἱ δύο ποιμναι καὶ βασιλεῖαι μία ἀνεδείχθησαν».

⁵⁵ «Ὁ δὲ ἄγγελος σωματικῶς μὲν ἐν τόπῳ οὐ περιέχεται». Μπορεῖ να υπάρχουν άγγελοι στον περίγειο χώρο, στην φύλαξη ανθρώπων ή στην επιτήρηση φυσικών διεργασιών, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η φύση τους άλλαξε και έγινε υλική από πνευματική, ώστε να υφίσταται τους περιορισμούς του υλικού κόσμου.

τα λογικά όντα δημιουργήθηκαν απ' ευθείας από τον Δημιουργό; Είναι απαράδεκτο να νομίζουμε ότι δημιουργήθηκαν χωρίς σκοπό τα λογικά δημιουργήματα για τα οποία έγινε και στα οποία υποτάχθηκε από το δημιουργό Θεό όλη η άλογο κτίση⁵⁶. Αυτό έγινε τιμητικά προς τον άνθρωπο διότι φέρει το «κατ' εικόνα» του κτίσαντος αυτόν Θεού, και τη μεγάλη αυτή δωρεά επευφήμησε ο προφήτης Δαβίδ: **«Πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού...»**. Και στα εδάφια αυτά της Βίβλου παρατηρούμε την σε ενικό πρόσωπο αναφορά σε άνθρωπο δηλ. σε ένα ανθρώπινο γένος και όχι σε πολλά.

Αλλά αν υποθέσουμε, παρ' όλες τις αρνητικές μέχρι τώρα αναφορές των Γραφών, ότι υπάρχει κάπου αλλού με σώμα και πνεύμα άλλο γένος λογικών όντων δεν πρέπει αυτό να βαδίζει προς τελείωσή του με κάποιο τρόπο; Διότι αν δεχθούμε το λόγο του Θεού από τις Γραφές το **«να γίνεσθε τέλειοι»⁵⁷**, και το **«να γίνεσθε άγιοι»** αυτός πρέπει να εφαρμοσθεί σε όλα τα όντα. Και μέχρι τώρα είδαμε ότι και τα καθαρώς πνευματικά όντα εργάζονται και αυτά για την τελείωσή τους μέχρι τη 2^α Παρουσία, και θα κριθούν και αυτά τότε. Και για την τελείωση όσα όντα έχουν σώμα έπεται ότι το χρησιμοποιούν για να αποκτήσουν μ' αυτό αρετή, καθώς βέβαια και το πνεύμα τους. Αν δεν δεχθούμε την ανάγκη τελείωσης των λογικών όντων είναι σαν να τα δεχόμαστε ήδη τέλεια, όχι δημιουργήματα που έστω από «καλά λίαν» κατά τη φράση της Γένεσης μπορούν και πρέπει να γίνουν άριστα, αλλά σαν θεούς τέλειους, το οποίο είναι βλασφημία και ανοησία.

Όπως είδαμε οι Πατέρες θέτουν την δημιουργία του πνευματικού κόσμου να προηγείται του υλικού, ώστε τα όντα του υλικού Σύμπαντος (σε οποιοσδήποτε διαστάσεις του) να είναι κατώτερα των πνευματικών προσωρινά. Και αυτό εξηγεί ο Απόστολος Παύλος συνέβη ακόμη και με την ενανθρώπιση του Σωτήρος: **«ηλάττωσας αυτόν βραχύ τι παρ' αγγέλους»**, «τον δε βραχύ τι παρ' αγγέλους ηλαττωμένον βλέπομεν Ιησούν δια το πάθημα του θανάτου δόξη και τιμή εστεφανωμένον...» (Εβ. 2,7-9). Συνεπώς οποιοδήποτε όν με υλικό σώμα, είναι σε κατάσταση κατώτερη αυτής των ασωμάτων αγγέλων, και επομένως ζει σε δυσκολότερες συνθήκες, διότι στο υλικό πεδίο κυριαρχεί η φθορά. Ο Θεός, επειδή είναι αγαθός, έπλασε τον άνθρωπο, που διαβιώνει με κόπους και αγώνες πολλούς, μεταγενέστερα από την κτίση των αγγέλων, οι οποίοι ζουν άνετα σε άφθαρτο κόσμο, (παρ' όλο που έχουν το αυτεξούσιο να τηρούν ή όχι τα προστάγματα του Θεού). Μετά την αποστασία όμως μερίδος των αγγέλων υπό τον Σατανά, δημιουργήθηκε ο άνθρωπος με σώμα το οποίο να αντιλαμβάνεται τα κακά αποτελέσματα από την ανυπακοή στα προστάγματα του Θεού πολύ πιο έντονα από ότι αν είχε μόνο πνεύμα (ψυχή), και έτσι να μπορεί πιο εύκολα να μετανοεί. Διότι αν δεν είναι τέλειος, πρέπει ο άνθρωπος να μετανοεί. Και επειδή είναι ατέλειος η τελειότης των Αγίων, ακόμα και όσοι έφθασαν σε ένα επίπεδο τελείωσης μπορούν να το υπερβούν. Οπότε η μετάνοια χρειάζεται πάντα σαν βάση από την οποία ανυψώνεται ο άνθρωπος διαρκώς.

Το ερώτημα που έρχεται τώρα είναι πως μπορούν να μετανοούν τυχόν εξωγήινα λογικά όντα με σώμα. **Εφ' όσον ο νόμος δόθηκε από τον κοινό Δημιουργό όλων**, τότε προφανώς

⁵⁶ «...πρῶτον κατανοήσωμεν. Τιμῶν τὸν ἄνθρωπον τῷ κατ' εἰκόνα γεγενῆσθαι τοῦ κτίσαντος πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἄλογον φύσιν ὑπέταξεν ὁ κτίσας θεός, καθὼς ὁ μέγας Δαβὶδ ἐν ὕμνοις τὴν χάριν ταύτην διεξιὼν ἀνευφήμησε. Πάντα γάρ, φησὶν, ὑπέταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπ' ὀνόματος μέμνηται τῶν ὑποτεταγμένων». (Κατὰ Εὐνομίου, κεφ. 1, Αγίου Γρηγορίου Νύσσης).

⁵⁷ «Ἔσεσθε οὖν υμεῖς τέλειοι, ὡσπερ ὁ Πατὴρ υμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειος ἐστίν» (Ματθ. Ε-48), καὶ «ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος εἰμί» (1^η Πέτ. Α-16).

είναι κοινός για όλα τα Σύμπαντα αγγέλων και ανθρώπων, και **δεν αλλάζει** κατά το λόγο του Κυρίου: **«ο ουρανός και η γη παρελεύσονται, οι δε λόγοι μου ου μη παρέλθωσι»**. (Ματθ Κδ-35). Στη Γη η μετάνοια δεν θα μπορούσε να ολοκληρωθεί και να σώσει τους μετανοούντας αν δεν ερχόταν να γίνει άνθρωπος ο ίδιος ο Υιός του Θεού. Αυτός έστειλε αποστόλους και ευαγγελιστάς στην οικουμένη για να φωτίσουν τον κόσμο και να τον οδηγήσουν στην σωτηρία, δια της βαπτίσεως στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, και των λοιπών Μυστηρίων: «ο πιστεύσας και βαπτισθείς σωθήσεται, ο δε απιστήσας κατακριθήσεται». (Μαρ. 16,16). Εφόσον όσα σύμπαντα και να υπάρχουν οι πνευματικοί νόμοι είναι ίδιοι, άρα και οι συνθήκες μετανοίας θα είναι ίδιες, επειδή και οι φύσεις των όντων δεχτήκαμε ότι είναι ίδιες ή περίπου ίδιες, με υλικό σώμα και πνεύμα. Πρέπει επομένως να υπάρχουν και στους άλλους κόσμους των «εξωγήινων» άλλοι Απόστολοι και Ευαγγελιστές, αλλά και Σωτήρας που να τους αποστείλει! Αλλά είναι δυνατόν να υπάρχουν πολλοί Υιοί του Θεού, εφόσον παραμένουμε μέσα στο πνεύμα των Γραφών; Τότε το «και εις Ένα Υιόν του Θεού» του Συμβόλου της Πίστεως καταργείται. Και αν ο Απόστολος Παύλος διευκρινίζει ότι **«ο πρώτος άνθρωπος εκ γης χοϊκός, ο δεύτερος άνθρωπος ο Κύριος εξ ουρανού»** (Α΄ Κορ. 15,47), τότε αν υπάρχουν πολλές γαίες και πολλοί χοϊκοί από κάθε μια εξ αυτών, άρα και πολλοί Κύριοι εξ Ουρανού θα κατέβαιναν να πάθουν και να αναστηθούν γι αυτούς!

Διότι βέβαια αν υπάρχουν πολλά γένη ανθρώπων άγνωστα μεταξύ τους ή έστω συμπτωματικά και πότε γνωριζόμενα, τότε θα πρέπει να υπάρχουν και πολλοί Υιοί του Θεού για να τα σώσουν, άγνωστοι μεταξύ τους κατά την ανθρωπίνη (ή ανθρωποειδή) φύση τους! Μήπως επίσης θα έρθουν πολλοί Σωτήρες⁵⁸ να κρίνουν τη Δημιουργία στο σύνολό της, κατά τη 2^α Παρουσία που θα αλλάξει ολόκληρη από τη φθορά στην αφθαρσία; Και πως θα συντονιστεί η τελείωση όλων των ανθρωποειδών ώστε να έχουμε μία 2^α Παρουσία και όχι πολλές;

Όπως καταλαβαίνετε, **τα συμπεράσματα, αν παραδεχθούμε ύπαρξη λογικών εξωγήινων όντων είναι τελείως γελοία**, και καλύτερα να κοιτάμε οι άνθρωποι τη δικιά μας σωτηρία και να μην εξαρτιόμαστε από εποχιακές ουτοπίες. Να θυμόμαστε το Αποστολικό: **«Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς αποστήσονται τινές της πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις και διδασκαλίαις δαιμονίων»** (Α΄ Τιμ. 4,1).

Απλά και συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι η ζωή στη Γη, όπως είναι τώρα, είναι «κόπος και πόνος» (Δαβ. 89,10), και παρέρχεται γρήγορα **«τα έτη ημών ωσει αράχνη εμελέτων»**, και «άνθρωπος ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού», πάλι κατά Δαβίδ τον προφητάνακτα. Και ο Ιώβ αναρωτιέται **«ουχί πειρατήριόν εστιν ο βίος ανθρώπου επί της γης»** (δεν είναι δοκιμαστήριο ο βίος του ανθρώπου πάνω στη Γη); Συνεπώς αυτή η ζωή είναι γεμάτη οδύνες και εφήμερη, διότι **είναι κατάσταση μεταπτωτική**. Είναι η κατάσταση στην οποία βρέθηκε το γένος του Αδάμ μετά την έκπτωσή του από τον Παράδεισο, λόγω της παρακοής, και της προτίμησής του να επιλέξει το δένδρο της γνώσης του καλού και του κακού.⁵⁹ Οποιοδήποτε είδος με σώμα και πνεύμα (ψυχή), οπουδήποτε στο φθαρτό αυτό Σύμπαν και αν βρίσκεται, είναι

⁵⁸ «μέλλει γαρ ο υιός του ανθρώπου έρχεσθαι εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε αποδώσει εκάστω κατά την πράξιν αυτού». (Ματθ. 16,27). «...δεί γαρ το φθαρτόν τούτο ενδύσασθαι αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο (σώμα) ενδύσασθαι αθανασίαν» (Α΄ Κορ. 15,53).

⁵⁹ Δηλαδή την οδυνηρή εμπειρική οδό της γνώσης, και όχι αυτή που προκύπτει από κατευθείαν υπακοή, δια πίστεως, στα προστάγματα του Θεού, και την μετ' Αυτού θεωρία, όπως στον παράδεισο.

σε **κατάσταση εξορίας**. Συνεπώς είναι ανοησία να ψάχνουμε για προοδευμένους ή μη εξωγήινους σε τέτοια κατάσταση, διότι και αυτοί όπως και εμείς θα είχαν τα χάλια τους, και έπρεπε όπως εξηγήσαμε να υπάρχει από ένας Σωτήρας για καθένα απ' τα είδη τους, εντελώς απαραίτητο κατά τις Γραφές. Και περίπτωση να ζουν σαν σε Παράδεισο άλλα όντα (όπως πρώτα ο Αδάμ και η Εύα), που όμως να ασχολούνται με τεχνολογίες που είναι ο τρόπος ζωής που είχε επιλέξει ο δολοφόνος Κάιν, ο πρώτος που έκτισε πόλι στη Γη, και κάποια από αυτά να έρχονται να μας επιδεικνύουν την «πρόοδό τους» είναι άκρως αντιφατικό. Διότι **στον παράδεισο δεν υπήρχε καμμία απολύτως ανάγκη μέριμνας για το σώμα**. Και έτσι δεν χρειαζόταν καμμία τεχνολογία! Εξ άλλου ο υλικός παράδεισος έγινε μεταβατικά από το Θεό που προγνώριζε την πτώση των πρωτοπλάστων, και για τον ίδιο λόγο και μυριάδες άλλοι τέτοιοι παράδεισοι να υπήρχαν πάλι η κατάστασή τους θα ήταν μεταβατική, πάλι θα γινόταν πτώση στον καθένα από αυτούς, πάλι θα χρειαζόταν σωτηρία, ευαγγελισμός, Μυστήρια, και βέβαια πριν απ' όλα... από ένας Σωτήρας για τον καθένα! (Μήπως και από ένας αντιδρών ...Σατανάς;)

Είναι επομένως εντελώς ασυμβίβαστη με την Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη, η παραδοχή ύπαρξης άλλων, πέραν του ανθρώπου, λογικών όντων⁶⁰ οπουδήποτε στο υλικό Σύμπαν. Τέτοιες αντιλήψεις είναι αποτέλεσμα βαθύτατης άγνοιας του σκοπού της Δημιουργίας αλλά και της ενότητός της (ανθρώπων και αγγέλων) στο πρόσωπο του ενός Σωτήρος, του Κυρίου Ιησού Χριστού.

«Ότι εξ Αυτού και δι' Αυτού και εις Αυτόν τα πάντα. Αυτώ η δόξα εις τους αιώνας».

Αμήν. (Ρωμ. 11,36).

Αγίας Σκέπης της Θεοτόκου 1-10/14-10-2009

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf

⁶⁰ Με **σώμα και πνεύμα (ψυχή)**, επειδή μιλάμε για υλικό Σύμπαν, σε οποιοσδήποτε θέσεις ή διαστάσεις του. Τα πνεύματα είπαμε δεν κατοικούν σε υλικά σύμπαντα, απλώς δρουν, αν χρειασθεί, σ' αυτά.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ Π. ΙΩΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ:

Ι. ΧΕΡΟΥΒΙΜ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ: κεφ. 1, 1-28.

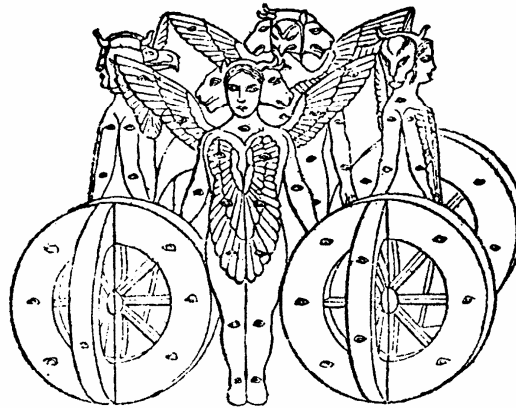
Γενικά τινά:

Ὁ Θεός ἐμφανίζεται εἰς τὸν Ἱεζεκιήλ εἰς οὐράνιον ὄχημα. Ἡ σειρά τῆς περιγραφῆς ἔχει ὡς ἑξῆς: Πρῶτον περιγράφονται τὰ τέσσαρα ἀνθρώπινα ὁμοιώματα, τὰ ὁποῖα βραδύτερον ὀνομάζονται Χερουβίμ, καὶ ὑποβαστάζουν τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ. Κατόπιν περιγράφονται οἱ τροχοὶ τοῦ ἄρματος τούτου, ἔπειτα ὁ θρόνος καὶ τελευταῖον ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ἐκαστον Χερουβίμ ἔχει τέσσαρας πτέρυγας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο καλύπτουν τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ σώματός των, αἱ δὲ ἄλλαι δύο εἶναι ἐκτεταμέναι πρὸς τὰ ἄνω, ὥστε σχηματίζουν τὰ τέσσαρα ζεύγη, τέσσαρας πλευρὰς τετραγώνου. Ἐκαστον Χερουβίμ ἔχει τέσσαρα πρόσωπα ὁμοια πρὸς πρόσωπα ἀνθρώπου, μόσχου, λέοντος καὶ ἀετοῦ, βλέποντα πρὸς τὰς τέσσαρας διευθύνσεις τοῦ ὀρίζοντος: Ἀνατολὰς, Δυσμὰς, Βορρᾶν καὶ Νότον. Οὕτω, ὅταν τὸ ἄρμα τοῦτο κινῆται πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην διεύθυνσιν, τὰ πρόσωπα ἐνθά θά βλέπουν ἀριστερὰ ἢ δεξιὰ, ἀλλὰ πάντοτε ἔμπροσθεν των. Ἐκαστον Χερουβίμ ἔχει ἐπίσης δύο χεῖρας εἰς ἕκαστον ὦμον καὶ τὰ σκέλη των ἦσαν ἄνευ ἄρμων, ἀλλὰ στρογγυλά, τὰ σκέλη εὐρίσκοντο πλησίον τῶν τροχῶν, τοὺς ὁποίους ἐκίνουν, ὅταν

τὸ ὄχημα εὐρίσκετο ἐν κινήσει. Ἐκαστος ἐκ τῶν τεσσάρων τροχῶν ἔφερε ἐν ἑαυτῷ δεύτερον τροχόν, ὥστε νὰ σχηματίζεται ὀρθὴ γωνία ἐν τῷ κέντρῳ καὶ δύναται νὰ κινήται τὸ τροχοφόρον ἄρμα πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις χωρὶς νὰ στρέφονται οἱ τροχοί. Ἐπὶ τῶν Χερουβίμ ὑπῆρχε στερέωμα τοῦ Οὐρανοῦ ὁμοιον πρὸς κρύσταλλον καὶ ἐπὶ τοῦ στερεώματος τούτου μορφή ἀνθρώπου καθήμενου ἐπὶ θρόνου, ὁ ὁποῖος ἐφεγγόβλει μετὰ λάμψιν οὐρανοῦ τόξου. Ἴδὲ σχῆμα. Τοῦτο ἦτο ὄραμα

Ἄνω ο Ἀρχάγγελος του Μανταμάδο, καὶ κάτω ο τρόπος που αἰγιογραφήθηκε ἀπὸ χῶμα καὶ αἷμα μοναχῶν.

Χερουβίμ

Πάνω καὶ δεξιὰ ὅπως αποδόθηκαν ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνες οἱ «Ἄγγελοι τῆς Mons». Κάτω ἡ θέση τῆς πόλης Μόνς σήμερα, ἀπὸ τὸ Google.

www.imdleo.gr

Το Βατικανό ενώνεται στην έρευνα για την εξωγήινη ζωή

Η Ποντιφική Ακαδημία Επιστημών του Βατικανού έχει οργανώσει την πρώτη από ποτέ διάσκεψή της σχετικά με την εξωγήινη ζωή, η ανακάλυψη της οποίας θα είχε βαθιές επιπτώσεις στην Καθολική εκκλησία.

Από τον Tom Chivers

Δημοσιεύθηκε: 10:20AM GMT
10 Νοεμβρίου 2009

φωτογραφία:
AP / 20th CENTURY FOX

Η Ποντιφική Ακαδημία Επιστημών έχει οργανώσει μια διάσκεψη σχετικά με την αστροβιολογία, τη μελέτη της ζωής πέρα από τη Γη, με επιστήμονες και [θρησκευτικούς](#) ηγέτες που μαζεύτηκαν στη [Ρώμη](#) αυτή την εβδομάδα.

Για αιώνες, οι θεολόγοι έχουν συμφωνήσει για το τι θα σήμαινε για την εκκλησία¹ η ύπαρξη ζωής αλλού στο Σύμπαν: τουλάχιστον από τότε που ο Giordano Bruno, ένας Ιταλός μοναχός, θανατώθηκε από την Ιερά Εξέταση το 1600 επειδή ισχυριζόταν ότι υπάρχουν άλλοι κόσμοι.

Σχετικά άρθρα:

- Το Βατικανό αγκαλιάζει τη θεωρία της εξέλιξης
- Λεύκωμα που προβάλλει τον πάπα απελευθερωμένο
- Ο πάπας Βενέδικτος XVI γιορτάζει την αστρονομία του Γαλιλαίου

Μεταξύ άλλων, εξωγήινοι εντελώς εξώκοσμης εμφάνισης θα ήταν πολύ δύσκολο να ταιριάξουν με την ιδέα ότι ο Θεός «έκανε τον άνθρωπο κατά την εικόνα του».

Επιπλέον, ο ρόλος του Ιησού Χριστού ως Σωτήρος θα συγχρόταν: Θα είχαν οι άλλοι κόσμοι τους δικούς τους, επιμέρους Χριστούς, ή ο γήινος Χριστός θα ήταν ο Συμπαντικός;

Πάντως, μόλις η (παπική) εκκλησία έκανε εκ των πραγμάτων συμβιβασμούς μετά που [οι Κοπέρνικος και Γαλιλαίος](#) έδειξαν ότι η γη δεν ήταν το κέντρο του κόσμου, και όταν η ίδια [με καθυστέρηση αποδέχτηκε την αλήθεια της θεωρίας της εξέλιξης του Δαρβίνου](#), οι ηγέτες του Καθολικισμού λένε ότι η εξωγήινη ζωή μπορεί να ευθυγραμμιστεί με τις διδασκαλίες της Βίβλου.

Ο πατέρας Jose Funes, ένας Ιησουίτης αστρονόμος στο Παρατηρητήριο του Βατικανού και ένας από τους διοργανωτές της διάσκεψης, είπε: «Όπως υπάρχει μια πολλαπλότητα δημιουργημάτων στη Γη, έτσι θα μπορούσαν να υπάρξουν άλλα όντα, επίσης ευφυή, που δημιουργήθηκαν από το Θεό. Αυτό δεν συγκρούεται με την πίστη μας, επειδή δεν μπορούμε να βάλουμε όρια στη δημιουργική ελευθερία του Θεού».

Δεν συμφωνούν όλοι. [Ο Paul Davies](#), ένας θεωρητικός φυσικός και συγγραφέας του «αινίγματος Goldilocks», [είπε στην Washington Post](#) ότι η απειλή στον Χριστιανισμό «υποβαθμίζεται» από τους ηγέτες της Εκκλησίας. Είπε: «Σκέφτομαι ότι η ανακάλυψη μιας

¹ Μιλάει πάντα για την παπική εκκλησία, αλλά τα σκάγια πιάνουν και τους οικουμενιστές, οι οποίοι ακολουθούν τον «αγιώτατο πάπα Ρώμης».

δεύτερης Γένεσης θα ήταν τεράστιας πνευματικής σημασίας. Η πραγματική απειλή θα προερχόταν από την ανακάλυψη εξωγήινης νοημοσύνης, επειδή εάν υπάρχουν όντα αλλού στον κόσμο, έπεται ότι οι Χριστιανοί, είναι στο φρικτό αυτό δεσμό: Θεωρούν ότι ο Θεός ενσαρκώθηκε στην μορφή του Ιησού Χριστού **προκειμένου να σώσει την ανθρωπότητα**, όχι δελφίνια ή χιμπατζήδες ή πράσινα ανθρωπάκια σε άλλους πλανήτες».

Η διάσκεψη της Ακαδημίας [θα συμπεριλάβει παρουσιάσεις από επιστήμονες](#) - που με κανένα τρόπο δεν είναι όλοι τους Χριστιανοί - για την ανακάλυψη των πλανητών έξω από το ηλιακό σύστημά μας, το γεωλογικό αρχείο της πρόωρης ζωής στη Γη, πώς η ζωή θα μπορούσε να έχει αρχίσει στη Γη, και κατά πόσον "εξωγήινη" ζωή μιας διαφορετικής Βιοχημείας προς τη δική μας θα μπορούσε να υπάρξει εδώ χωρίς να το γνωρίζουμε, μεταξύ πολλών άλλων πραγμάτων.

<http://www.telegraph.co.uk/science/space/6536400/The-Vatican-joins-the-search-for-alien-life.html>

Σημείωση ΛΜΔ:

Είναι προφανής η σημασία της απόφασης του Βατικανού να ψάχνει για εξωγήινους. Αποτελεί επιβεβαίωση της κατακύλας του στον αγνωστικισμό και στο τυχαίο, το οποίο γενικά υποστηρίζει και η Εξελικτική θεωρία, που τελευταία μεταμφιέστηκε λίγο προς το επιστημονικότερο σε σχέση με την εποχή του Δαρβίνου. Δεν πρέπει να υπάρχει σύγχυση ανάμεσα σ' αυτά που ψάχνουν οι επιστήμονες και σ' αυτά που πρέπει να δέχονται οι πιστοί. Η Εκκλησία οφείλει να έχει ασάλευτα δόγματα εφόσον είναι αληθής, και να ενημερώνει τους πιστούς γι αυτά, αλλά οι επιστήμονες μπορούν να ψάχνουν για τα θέματα που έχουν απορίες, και αν είναι ειλικρινείς θα βρουν την Αλήθεια. Το «αιτείτε και δοθήσεται» ισχύει και σ' αυτήν την περίπτωση.

Πρέπει να προσέξουμε την έκφραση του συντάκτη του παραπάνω κειμένου της Telegraph: «οι Κοπέρνικος και Γαλιλαίος έδειξαν ότι η γη δεν ήταν το κέντρο του κόσμου». Ποιος είπε ότι βρέθηκαν τα όρια του σύμπαντος Κόσμου για να μιλάμε για το κέντρο του; Απλώς οι παπικοί τ'άββαλαν με τους επιστήμονες που μελετούσαν την αστρονομία γιατί παντού έβλεπαν καιροφυλακτούντες εχθρούς του πάπα². Με τη σύγχυση των ορίων κοσμικής επιστήμης και θρησκείας που φαίνεται ακόμη να έχουν, ψάχνουν (ενώ υποτίθεται είναι εκκλησία) για εξωγήινους. Για τους Ορθοδόξους δεν έχει σημασία για το που ψάχνει η επιστήμη, όπως είπαμε πριν. Για εμάς το κέντρο της κτιστής Δημιουργίας είναι όπου έζησε πάνω στη Γη ο Χριστός, και όπου θα ζει μετά των Αγίων, ανθρώπων και αγγέλων. Δεν το λέμε γεωμετρικά, αλλά πνευματικά, εισάγοντας την μόνη παραμένουσα γεωμετρία, αυτήν του πνεύματος. Εξ άλλου, στο υλικό πεδίο, σε ένα Σύμπαν απείρου μεγέθους για τις δυνατότητες αντίληψής μας, κάθε σημείο του μπορεί να θεωρηθεί γεωμετρικό κέντρο! Ο Άγιος Ανδρέας ο Σαλός σε κατάσταση θεωρίας (όπου ο νους χωρίς το βάρος της σάρκας κινείται αστραπιαία) δεν μπόρεσε να βρει άκρη στο Σύμπαν³.

Συμπερασματικά, το μεγαλείο και η απειρότης του Σύμπαντος δικαιολογείται από το ότι ο Υιός του Θεού ήρθε να κατοικήσει σ' αυτό. **Και πως «ο αχώρητος παντί» έπρεπε να έρθει σε ένα σύμπαν κλουβί, για να μην νομίζουμε εμείς οι ανόητοι ότι θα υπάρχουν αμέτρητοι εξωγήινοι σκόρπιοι και τυχαία παραγόμενοι στα διάφορα σημεία του;** Όμως άξιο παρατήρησης είναι, ότι όταν οι παπικοί στην περίπτωση Κοπέρνικου και Γαλιλαίου θεώρησαν ότι θίγεται το κύρος του πάπα, αντέδρασαν δια του πυρός της Ιεράς Εξετάσεως. Όταν τώρα όλοι λένε ότι δια της παραδοχής ύπαρξης εξωγήινων θίγεται το κύρος του Ιησού Χριστού, το Βατικανό δεν δίνει καμιά σημασία!

² Ο καθηγητής της Θεωρητικής Φυσικής Mendel Sachs του πανεπ. Bufallo της Ν. Υόρκης, εξηγεί (2005) ότι ο Θωμάς Ακουίνας, θεολόγος των παπικών τον 13^ο αιώνα, έπεισε τη Ρωμαιοκαθολική εκκλησία να αποδεχθεί την ιδέα ότι η Γη δεν κινείται, στηριζόμενος στην (κοσμική βέβαια και όχι θεολογική) αντίληψη του Αριστοτέλη για την κίνηση, σαν απόλυτης ιδιότητας της ύλης. Αυτό ταίριαζε στην απολυταρχική νοοτροπία των παπών, διότι έτσι **όπου ήταν ο πάπας ήταν και το κέντρο του κόσμου**. Με βάση αυτή τη θεώρηση τιμωρήθηκε ο Γαλιλαίος, ο οποίος μετά τον Κοπέρνικο επέμενε ότι η Γη κινείται. Επί πλέον ο Γαλιλαίος εισήγαγε την αρχή της σχετικότητας δηλ. ότι οι νόμοι της Φύσης είναι ανεξάρτητοι από το σύστημα αναφοράς του παρατηρητή. Προχωρώντας πέρα από τον Κοπέρνικο είπε ότι είναι εξ ίσου αληθινό να θεωρούμε από τη Γη ότι ο ήλιος περιστρέφεται γύρω απ' αυτήν, όπως να θεωρούμε από τον ήλιο ότι η Γη περιστρέφεται γύρω του. Έτσι για τον Γαλιλαίο δεν ήταν απαραίτητο να έχει οριστεί κάποιο κέντρο του κόσμου, όπως είχε κάνει με τον ήλιο ο Κοπέρνικος.

³ «...κατήλθα εκεί, στη θεωρία του Πνεύματος, με το οπτικό της διανοίας μου, για να δω τέλος ... Άκουσα φωνή σαν από αστραπή που μου έλεγε: Ανδρέα, που πορεύεσαι; Δεν θα βρεις άκρον εις απέραντους αιώνας εάν πορεύεσαι... Και ότι μεν έχουν άκρο τα δημιουργήματα αυτού του αιώνας που επεκτείνονται ακατάληπτα άνω και κάτω του αέρος, μάθαινε από Εμένα»... (Προφανώς η γεωμετρία του Σύμπαντος δεν μπορεί να γνωσθεί ικανοποιητικά).